

Brussel, 5.12.2012
SWD(2012) 409 final

WERKDOCUMENT VAN DE DIENSTEN VAN DE COMMISSIE
bij het

voorstel voor een aanbeveling van de Raad
betreffende het instellen van een jongerengarantie

{ COM(2012) 729 final }

Vertaling van het officiële document SWD(2012)409

WERKDOCUMENT VAN DE DIENSTEN VAN DE COMMISSIE *bij het*

voorstel voor een aanbeveling van de Raad betreffende het instellen van een jongerengarantie

1. WAT IS EEN JONGERENGARANTIE?

1.1. Het concept van een jongerengarantie

Jongeren ondervinden vaak problemen om vaste voet te krijgen op de arbeidsmarkt. Deze problemen zijn door de huidige crisis ernstiger geworden: in dergelijke economische situaties worden jongeren vaak als eerste ontslagen en als laatste aangeworven. Bijgevolg moeten specifiek voor jongeren maatregelen worden getroffen, zowel nu als in de toekomst. In dat verband stelt de Commissie een aanbeveling van de Raad voor waarbij een jongerengarantie in het leven wordt geroepen.

De lidstaten moeten ervoor zorgen dat jongeren binnen vier maanden nadat zij de school hebben verlaten dan wel werkloos zijn geworden, een werkaanbieding, een voortgezette opleiding, een leerlingplaats of een stageplaats van goede kwaliteit krijgen aangeboden.

Het concept van een jongerengarantie is niet nieuw. Al in 1981 werd dit door de Noordse Raad¹ gedefinieerd als "een maatschappelijke situatie waarbij alle jongeren gegarandeerd reële kansen krijgen op onderwijs, opleiding en werk die enerzijds in overeenstemming zijn met de ambities, competenties en belangstelling van de persoon zelf en anderzijds met de behoeften en doelstellingen van de samenleving als geheel". In de huidige situatie zou daaraan kunnen worden toegevoegd: "en van de economie".

Jongeren moeten zodanige steun krijgen dat ze als resultaat daarvan een baan vinden of zich inschrijven voor een voortgezette opleiding, een leerlingplaats of een stage. De ondersteuning die nodig is, zal afhangen van de individuele situatie van de persoon. Voor veel jongeren zal een kortdurende, "lichte" actie, zoals een algemene beroepsoriëntatie of voorlichting over onderwijs en arbeidsmarkt, voldoende zijn om zelf binnen de gestelde termijn de gewenste plaatsing te kunnen realiseren. Voor anderen zal een intredersbeoordeling, een afstemming van de vaardigheden op de vacatures waar nodig een korte cv-opleiding aangewezen zijn. Voor weer anderen, veelal kansarme jongeren (bijvoorbeeld jongeren met geringe vaardigheden of andere belemmeringen), zullen verdergaande, langere en ingewikkelder acties noodzakelijk zijn met concrete aanbiedingen, zodat ook deze jongeren baat kunnen hebben bij de jongerengarantie.

Het doel van een jongerengarantie is dan ook om te waarborgen dat niemand aan zijn lot wordt overgelaten, dat elke jongere die niet binnen een bepaalde tijd op eigen kracht een werkplek heeft bemachtigd een aanbod krijgt voor een baan, voortgezette opleiding, leerlingplaats of stage.

¹ Youth Guarantee: Theory or Reality – Secretariaat van de Noordse Raad van ministers – juni 1981.

Gezien de hoge actuele werkloosheidspercentages in Europa, waarbij de meest recente schattingen² van de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO) voor de komende jaren geen enkele trend tot verbetering vertonen, maar vooral het ondraaglijk hoge aantal van meer dan 7,5 miljoen jongeren onder de 25 zonder werk, onderwijs of opleiding (NEET's - not in employment, education or training), is het uitzonderlijk dringend om via een jongerengarantie eraan bij te dragen dat die aantallen kleiner worden, en in ieder geval de groei van die groep te stuiten.

Daarom roept de Europese Commissie de lidstaten op om in actie te komen en aan jongeren de jongerengarantie aan te bieden, binnen vier maanden nadat zij werkloos zijn geworden of het formele onderwijs hebben verlaten. Omdat het welslagen van de jongerengarantie afhankelijk is van een aantal actoren en acties (bv. in verband met aspecten als bekendheid en benuttingsgraad), stelt de Commissie een stel richtsnoeren voor als deel van de aanbeveling, die in punt 3 van dit werkdocument van de diensten nader worden besproken.

1.2. In acht te nemen beginselen bij het instellen van de regelingen

Bij het opzetten van een jongerengarantieregeling rijst waarschijnlijk een aantal principiële vragen, waarbij de uiteenlopende situaties in de diverse lidstaten (of op regionaal of lokaal niveau) tot verschillen zouden kunnen leiden in de wijze waarop de regeling wordt opgezet en ingevuld.

Allereerst moet worden opgemerkt dat jongeren, hoewel zij specifieke monitoring en interventie behoeven in de vorm van een algemene jongerengarantie, **geen homogene groep vormen** en dat ze te maken hebben met **uiteenlopende sociale omgevingen; bovendien is er een specifieke nadruk nodig op die jongeren die het grootste risico lopen om NEET te worden of te blijven**. Zo kennen jonge vrouwen een langere NEET-periode en een geringer verloop dan jonge mannen, met name in Zuid- en Oost-Europa (Bulgarije, Griekenland, Italië, Hongarije, Malta, Polen en Tsjechië), waar jonge vrouwen ten opzichte van mannen oververtegenwoordigd zijn zowel in het jaarlijkse NEET-percentage als in de groep van continu-NEET's in de periode 2006-2009. Ze hebben ook lagere exitpercentages dan mannen³. Maar wanneer vrouwen eenmaal hun NEET-status verlaten, zullen ze in sommige landen minder snel weer NEET worden. De langere duur bij jonge vrouwen komt waarschijnlijk door het feit dat vrouwelijke NEET's relatief vaker inactief zijn in plaats van werkloos. Bij het opzetten en uitvoeren van een jongerengarantieregeling moeten de lidstaten dan ook letten op de genderdimensie van de problematiek. Momenteel is de dekkinggraad van de actieve arbeidsmarktmaatregelen (d.w.z. het aantal jonge deelnemers als % van de NEET-populatie 15-24) in alle landen lager voor jonge vrouwen dan voor mannen. De gemiddelde dekkinggraad van de actieve arbeidsmarktmaatregelen is 26,3 % voor jonge vrouwen tegenover 33,9 % voor jonge mannen. Bij de opleidingen bedraagt het verschil tussen mannen en vrouwen 8,5 procentpunten (13 % voor jonge vrouwen tegenover 21,5 % voor mannen)⁴.

Eurofound⁵ heeft acht afzonderlijke kernfactoren gevonden die de kans vergroten dat een jongere in de NEET-categorie terechtkomt: i) een handicap; ii) immigratieachtergrond; iii) laag onderwijsniveau; iv) wonen in afgelegen gebieden; v) afkomstig uit een huishouden met een laag inkomen; vi) werkloosheid van de ouders; vii) ouders met een laag opleidingsniveau; en viii) afkomstig uit een

² http://www.ilo.org/global/about-the-ilo/newsroom/news/WCMS_189461/lang--en/index.htm

³ Berekening van het European Network of Experts on Gender Equality.

⁴ Rapport van het European Network of Experts on Gender Equality: *Starting fragile: gender differences in the youth labour market*, 2012.

⁵ Eurofound (2011) *Young people and NEETs in Europe: First findings*.

gescheiden gezin. Deze factoren kunnen, zeker indien ze gecombineerd voorkomen, leiden tot geringe prestaties en soms ook tot discriminatie, zowel op school als op de arbeidsmarkt, waardoor de volgende fasen voor deze jongeren extra moeilijk worden.

Daarom moeten de regelingen de situatie aanpakken van die jongeren die momenteel het verst verwijderd zijn van de arbeidsmarkt en die wellicht nog niet klaar zijn voor een echte baan op het moment dat ze werkloos worden of de school verlaten; voor deze jongeren is mogelijk specifieke opleiding en intensieve coaching nodig. Eurofound stelt dan ook dat uit ervaringen in Zweden⁶ is gebleken dat het mogelijk op lange termijn geen oplossing is om jongeren al te snel een baan te geven. Er dient rekening te worden gehouden met structurele aspecten, zoals vaardigheden en kwalificaties, voordat een jongere een aanbod via een jongerengarantie krijgt.

Ten tweede zou er bij het opzetten van een jongerengarantieregeling rekening kunnen worden gehouden met **het beginsel van wederzijdse verplichtingen**, zoals die welke van toepassing zijn op volwassenen en hun deelname aan actieve arbeidsmarktmaatregelen. Het is zelfs een mogelijkheid om inschrijving bij een dienst voor arbeidsvoorziening als voorwaarde te stellen voor een aanbod in het kader van de jongerengarantie. In dat geval zou het wel belangrijk zijn om kwesties zoals stigmatisering van de inschrijving als zodanig aan te pakken en de bekendheid van de voordelen van inschrijving bij de dienst voor arbeidsvoorziening te vergroten.

Bovendien is in veel landen het recht op een uitkering (en soms ook sociale bijstand) gekoppeld aan deelname aan een activeringsprogramma. Verlies van uitkering wanneer de jongere niet deelneemt aan de jongerengarantie zou een middel kunnen zijn om jonge werklozen ertoe aan te zetten in te gaan op de aanbiedingen die ze krijgen, waardoor de blijvende nadelige gevolgen van de werkloosheid beperkt kunnen blijven.⁷

Aan deze benadering kleven echter ook bezwaren, omdat juist de extra kwetsbare jongeren wellicht nog verder uit de buurt van de dienst voor arbeidsvoorziening zouden kunnen blijven en nog moeilijker bereikbaar zouden kunnen worden. Met een rigoureuze op maat gemaakte, individuele actieplanning en plaatsing kunnen drop-outs worden voorkomen.

Wanneer er wel sprake is van drop-outs bij de activering (en verlies van uitkering), moeten er mechanismen zijn waarmee wordt gewaarborgd dat de jongere niet aan zijn lot wordt overgelaten, maar dat er dienstverlening is die hem of haar de hand reikt en contact houdt, om erachter te komen waar de problemen zitten en hoe de jongere weer kan worden teruggebracht op het pad naar voortgezette opleiding, beroepsopleiding of andere maatregelen voor integratie in de arbeidsmarkt (zoals een stage, leerlingplaats e.d.).

Ten derde moeten bij het opzetten van de regelingen potentiële **cycli van inactiviteit** worden aangepakt. Hoe moet de regeling omgaan met voortijdige drop-outs en met jongeren die gebruikmaken van een gegarandeerd aanbod, maar die dan weer op een ander gegarandeerd aanbod aangewezen zijn? De regeling moet mechanismen of actieplannen omvatten om cycli van inactiviteit bij jongeren te doorbreken en te voorkomen, omdat deze kunnen leiden tot verdere demotivering en vernietiging van hun menselijk kapitaal.

Ten vierde kan een jongerengarantieregeling gepaard gaan met een potentieel **moreel gevaar** wanneer jongeren erop gaan rekenen dat een externe organisatie zoals een dienst voor arbeidsvoorziening hen een aanbod doet. Dergelijke situaties kunnen worden voorkomen in het ontwerp van de regeling,

⁶ Eurofound (2012) *Youth Guarantee: Experiences from Finland and Sweden*.

⁷ Hieronder in punt 2.2 beschreven.

bijvoorbeeld in de vorm van een actieve, individuele begeleiding aan het begin van het proces, waarbij de jongere wordt geholpen om een vacature of een opleiding te vinden die hem of haar aanspreekt en bij het solliciteren, om zo de kans op succes te vergroten.

Ten vijfde moeten de lidstaten bepalen op welk niveau de jongerengarantie wordt uitgevoerd en beheerd. In lidstaten waar de uitvoering van beleid op het gebied van onderwijs, opleiding en werkgelegenheid gedecentraliseerd is, kan het **regionale of zelfs het lokale niveau** het geschikte niveau voor de uitvoering zijn; dan is het wel belangrijk om te zorgen voor een nationaal coördinatiemechanisme dat berust bij een nationaal ministerie of orgaan of een nationale organisatie en dat daarin het voortouw neemt. Hierdoor kan afdoende rekening worden gehouden met regionale verschillen of specifieke lokale omstandigheden, bv. in buitenwijken, plattelandsregio's of afgelegen gebieden binnen een land, terwijl toch zo dicht mogelijk bij de jongerendoelgroep wordt gewerkt.

Ten slotte wordt, ter voorkoming van blijvende nadelige gevolgen van werkloosheid (zie ook punt 2.2), aanbevolen om ook **regels voor timing op te nemen in een jongerengarantieregeling**⁸. De Commissie stelt voor dat de lidstaten de jongerengarantie aan alle jongeren aanbieden binnen vier maanden nadat zij werkloos zijn geworden of het onderwijs hebben verlaten. Regels voor de timing van interventies gelden reeds bij vele openbare diensten voor arbeidsvoorziening⁹. Bovendien zijn jonge werklozen in veel landen reeds een prioriteitsgroep voor vroeg ingrijpen door de openbare diensten voor arbeidsvoorziening¹⁰.

1.3. Landenspecifieke voorbeelden

Een garantie die het dichtst staat bij die welke wordt omschreven in het voorstel van de Commissie voor een aanbeveling van de Raad, in de zin van het aanbieden van een baan, leerlingplaats, stage of voortgezette opleiding aan jongeren, is te vinden in **Finland**. Voortbouwend op haar langdurige ervaring met jongerengaranties wil de Finse overheid de nieuwe garantie breder en preventiever maken, en daarin de elementen van werkgelegenheid en opleiding combineren. Deze garantie¹¹ wordt begin 2013 ten uitvoer gelegd en luidt samengevat als volgt:

"Elke jongere onder de 25 jaar en elke recent afgestudeerde jonger dan 30 jaar krijgt een baan, stage, opleiding op de werkplek, een opleiding, of een periode in een werkplaats dan wel een beroepsrehabilitatie aangeboden binnen drie maanden nadat hij of zij werkloos is geworden."

⁸ In de meeste landen worden alle jongeren meegenomen die op zoek zijn naar een baan of opleiding, zie Europese Commissie (2011) *Comparative paper on youth integration*, blz. 14 e.v.

⁹ AT (garantie voor opleiding binnen drie maanden), BE - Forem (moet binnen vier weken na inschrijving worden gekoppeld aan de arbeidsmarkt), BE - VDAB (binnen vier maanden na inschrijving - Jeugdactieplan), DK (gesprek binnen drie maanden voor jongeren onder de 30; binnen de drie maanden voor iedereen die in aanmerking komt voor actieve arbeidsmarktmaatregelen), DE (wettelijke bepaling: jongeren onder de 25 worden onmiddellijk geplaatst), FI (alle jongeren onder de 30 krijgen een garantie), PL (binnen zes maanden een aanbod ter activering), ES (er is een garantie van opleiding dan wel ervaring), SE (negentig dagen na inschrijving worden diverse activiteiten aangeboden), in NL en LT gelden op dit gebied richtsnoeren, SI, BG, CZ, EE, MT en FR bieden ondersteuningsmaatregelen waarbij jongeren als prioriteitsgroep gelden (Europese Commissie (Mobiliteitslaboratorium), 2012: *PES Crisis response questionnaire 2012*, blz. 16).

¹⁰ Europese Commissie (2011) *Youth Guarantees: PES approaches and measures for low-skilled young people*, Thematic Synthesis Paper, hoofdstuk 4; Eurofound (2012) *Recent policy developments related to those not in employment, education and training (NEETs)*, Dublin.

¹¹ Fins Ministerie van Werkgelegenheid en Economie, *Youth Guarantee 2013*: http://www.tem.fi/files/34025/Social_guarantee_for_youth_2013.pdf

"Elke schoolverlater krijgt gegarandeerd een plek in een hogere secundaire school, in beroepsonderwijs of -opleiding, een leerlingplaats, in een jeugdwerkplaats, beroepsrehabilitatie of anderszins¹²."

Naast Finland bestaan er ook tal van initiatieven in andere lidstaten¹³ die wijzen op het succes dat met een volledig uitgevoerde jongerengarantie zou kunnen worden behaald (bijvoorbeeld in Denemarken, Frankrijk en Tsjechië). Zo zijn er programma's voor de ontwikkeling van vaardigheden inzake loopbaanbeheer en voor beroepsoriëntatie op scholen, loopbaanbegeleiding, coaching van kansarme jongeren ter voorkoming van drop-out en om de overgang te faciliteren, hulp bij het zoeken van een baan, individuele begeleiding, het afstemmen van de vaardigheden op de vraag, subsidies voor werkgevers, regelingen voor leerlingplaatsen en beroepsopleiding. Deze worden in de afzonderlijke lidstaten in verschillende mate aangeboden aan studenten, jonge werklozen, voortijdige schoolverlaters, NEET's en jongeren met een handicap. Met name leerlingplaatsen en/of stages worden vaak gebruikt ter ondersteuning van jonge werklozen.

De regelingen worden meestal zo ingepland dat ze aanvangen binnen een bepaald aantal dagen of maanden na de inschrijving als werkzoekende, hoewel hierbij over het algemeen geen sprake is van een toezegging dat er uiteindelijk een baan, leerlingplaats, stage of beroepsopleidingsplaats zal worden aangeboden. Al deze initiatieven worden doorgaans uitgevoerd door een openbare dienst voor arbeidsvoorziening of een ander overheidsorgaan.

Soms worden de maatregelen ter activering van jongeren en ter verlaging van de werkloosheid door het Europees Sociaal Fonds gefinancierd (zoals in Bulgarije, Letland en Tsjechië).

In **Oostenrijk**¹⁴ is in 2008 een "opleidingsgarantie" ingesteld voor jongeren tot 18 jaar, waarbij jongeren die geen leerlingplaats bij een bedrijf kunnen vinden de kans krijgen om een beroep te leren op een leerlingplaats bij een sectorale opleidingsinstelling, die door de openbare dienst voor arbeidsvoorziening wordt gefinancierd. Binnen deze maatregel kunnen ook leerlingen met een handicap profiteren van een geïntegreerd opleidingsprogramma met gedeeltelijke of langdurige leerlingplaatsen. Een "baan- en opleidingsgarantie" voor jongeren van 19 tot 24 jaar, als onderdeel van het actieprogramma "Toekomst voor jongeren", waarborgt dat werkloze jongeren in de eerste zes maanden na hun inschrijving bij de openbare dienst voor arbeidsvoorziening werk, gerichte opleiding of een gesubsidieerde werkplek krijgen aangeboden. Naast de normale subsidies op basis van behoeften en lonen overeengekomen in cao's, worden ook stimulansen met betrekking tot kwaliteit en arbeidsmarkt gegeven om werkgevers ertoe aan te zetten meer opleidingsplaatsen te creëren en de kwaliteit van de opleiding te verbeteren. Werkgevers ontvangen dan steun wanneer hun leerlingen uitstekende of goede resultaten behalen op het eindexamen in het leerlingstelsel.

De benadering in **Zweden** is om de jonge werkloze te stimuleren actief naar een baan te zoeken. Deze regeling begint met een aanvangsperiode van drie maanden van intensievere steun en follow-up bij het zoeken van een baan. Na deze aanvangsperiode volgt een actief proces om de vaardigheden aan de vraag aan te passen, in combinatie met een uitgebreide actie in de vorm van bijvoorbeeld een leerlingplaats of voortgezette opleiding.

¹² In het ontwikkelingsplan *Education and Research 2011-2016* wordt dit een "onderwijsgarantie" genoemd, een onderdeel van de jongerengarantie.

¹³ In bijlage 1 bij dit document wordt een overzicht gegeven van deze maatregelen.

¹⁴ Youth and work in Austria:

<https://broschuerenservice.bmask.gv.at/PubAttachments/ArbeitsJugend2012engl.pdf?db=-1>

1.4. Actie op EU-niveau voor het instellen van de jongerengarantie

Ook op EU-niveau is de afgelopen jaren sprake geweest van een zeer sterke politieke wil om jongeren te helpen bij de overgang van school naar werk.

Reeds in 2005, in het kader van de richtsnoeren voor het werkgelegenheidsbeleid¹⁵ (2005-2008), was de Raad het erover eens dat "aan alle werkloze jongeren voordat zij zes maanden werkloos zijn, en aan alle werkloze volwassenen voordat zij twaalf maanden werkloos zijn, een nieuwe start wordt aangeboden". In 2008¹⁶ bracht de Raad die periode terug tot "binnen vier maanden" voor jonge schoolverlaters.

Aangezien er in 2010 nog geen sprake was van een dergelijke maatregel die in de gehele EU ten uitvoer werd gelegd, riepen zowel het Europees Parlement als het Europees Jeugdforum met kracht op tot het instellen van jongerengaranties op EU-niveau.

In het vlaggenschipinitiatief "Jeugd in beweging"¹⁷ van september 2010 presenteerde de Commissie een kader van beleidsprioriteiten ter vermindering van de jeugdwerkloosheid, met bijzondere nadruk op het faciliteren van de overgang van onderwijs naar werk en op het verminderen van de versnippering van de arbeidsmarkt. De Commissie riep met name de lidstaten op om te waarborgen dat alle jongeren werk krijgen, een vervolgopleiding volgen of dat er activeringsmaatregelen zijn binnen vier maanden na het verlaten van de school. Dit moet als een "Jongerengarantie" worden aangeboden.

In 2011 en 2012 werd hier herhaaldelijk voor gepleit, voornamelijk door de Europese Raad, het Europees Parlement en het Europees Jeugdforum, echter zonder veel resultaat in het veld. De Commissie kondigde de tenuitvoerlegging aan van de voorbereidende actie van het EP betreffende jongerengaranties in de Mededeling inzake het initiatief "Kansen voor jongeren"¹⁸ van december 2011, en benadrukte nogmaals haar verbondenheid aan de jongerengaranties in het werkgelegenheidspakket¹⁹ van april 2012 door een voorstel voor een aanbeveling van de Raad aan te kondigen.

Het Deense voorzitterschap organiseerde in april 2012 een workshop over de mogelijke invullingen van een jongerengarantie, in het kader van de informele bijeenkomst van ministers van Werkgelegenheid en Sociale Zaken in Horsens.

Ook een resolutie van het EP²⁰ van 24 mei 2012 en een advies²¹ van de Europees Economisch en Sociaal Comité (EESC) van 12 juli 2012 leverden commentaar op de Mededeling inzake het initiatief "Kansen voor jongeren". Beide documenten bevatten specifieke punten over jongerengaranties.

De jaarlijkse vragenlijst die aan het netwerk van openbare diensten voor arbeidsvoorziening wordt gezonden over hun vermogen tot aanpassing aan de crisis bevatte in de versie van januari 2012 een

¹⁵ Beschikking 2005/600/EG van de Raad – PB L 205 van 6 augustus 2005, blz. 21.

¹⁶ Richtsnoeren voor het werkgelegenheidsbeleid (2008- 2010), Beschikking 2008/618/EG van de Raad – PB L 198 van 26 juli 2008, blz. 51.

¹⁷ COM(2010) 447 van 15 september 2010, ingediend in het kader van Europa 2020 en de Europese werkgelegenheidsstrategieën.

¹⁸ COM(2011) 933 van 20 december 2011.

¹⁹ *Naar een banenrijk herstel*, COM(2012) 173 van 18 april 2012.

²⁰ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P7-TA-2012-0224+0+DOC+XML+V0/NL>

²¹ CESE 1579/2012 - SOC/450 op: <http://www.eesc.europa.eu/?i=portal.en.soc-opinions.21992>

module over de genomen maatregelen ter bestrijding van de jeugdwerkloosheid. In juni 2012 werden de leden van dit netwerk in het kader van de bijeenkomst van de hoofden van het netwerk van openbare diensten voor arbeidsvoorziening verzocht verslag uit te brengen van de ontwikkelingen sinds januari 2012 die zich specifiek op jongeren richtten.

Als follow-up voor het Werkgelegenheidspakket werd in juni 2012 een discussie met sociale partners gehouden over de vooruitzichten voor een initiatief inzake jongerengaranties, en bijeenkomsten met vertegenwoordigers van het Europees Jeugdforum en sectoroverschrijdende organisaties van sociale partners vonden plaats in september 2012. Op 23 oktober 2012 werd het jongerengarantie-initiatief nogmaals met sociale partners besproken in het Comité van de sociale dialoog.

Ten slotte riep de Europese Raad de lidstaten op 29 juni 2012 op om de inspanningen op te voeren om de werkgelegenheid voor jongeren te vergroten, "opdat zij binnen enkele maanden nadat zij van school komen, een goede baan, voortgezet onderwijs, een plaats in het leerlingstelsel of een stage krijgen aangeboden". De Raad concludeerde voorts dat deze maatregelen kunnen worden ondersteund door het Europees Sociaal Fonds (ESF) en dat de lidstaten gebruik moeten maken van de mogelijkheden om subsidies voor tijdelijk werk uit dat fonds te financieren.

1.5. Basis van het voorstel

De Commissie maakt zich samen met alle lidstaten ernstig zorgen over de huidige arbeidsmarktsituatie van jongeren en de voortdurende verslechtering daarvan. De dramatisch hoge werkloosheidscijfers onder jongeren doen zich in heel Europa gevoelen: er zijn hoge kosten mee gemoeid, nu en in de toekomst. Bij de besparingen die met de jongerengarantie worden bereikt, gaat het om meer dan louter besparingen op de uitgaven voor sociale zekerheid. Wanneer wordt voorkomen dat jongeren werkloos worden en dat hun vaardigheden achteruitgaan, levert dat voor hen en voor de economie langeretermijnvoordelen op doordat er sprake is van geringere werkloosheid tijdens de hele levenscyclus, hogere inkomens (en dus ook meer belastinginkomsten en hogere socialezekerheidsbijdragen) en minder maatschappelijke en gezondheidsproblemen. Meer informatie hierover is te vinden in punt 2.

Nadat een aantal politieke oproepen van zowel de Raad als het Europees Parlement om jongerengarantieregelingen op te zetten zijn verzand, moet thans deze aanbeveling tot de lidstaten worden gericht. In feite heeft tot nu toe slechts een handjevol lidstaten stappen gezet op weg naar de invoering van een uitgebreide jongerengarantieregeling.

Wanneer de lidstaten op EU-niveau richtsnoeren worden aangeboden inzake instrumenten die bijdragen tot een effectieve jongerengarantieregeling, zullen zij optimaal gebruik kunnen maken van de cohesiemiddelen, en in het bijzonder van het Europees Sociaal Fonds, met het oog op de bestrijding van jeugdwerkloosheid en inactiviteit.

Met het voorstel wordt erkend dat de uiteenlopende situaties in de afzonderlijke lidstaten (of op regionaal of lokaal niveau) kunnen leiden tot verschillen in de wijze waarop de regeling zal worden opgezet en verder ten uitvoer zal worden gelegd.

2. EEN INVESTERINGSBENADERING: KOSTEN VERSUS BATEN

Werkloosheid en inactiviteit onder jongeren kosten veel. Ze leiden tot hoge kosten in het heden (in de zin van betaalde uitkeringen en misgelopen inkomsten), maar ook in de toekomst (doordat ze uitmonden in diverse blijvende nadelige gevolgen). Voorkoming van werkloosheid en inactiviteit is dan ook potentieel in staat deze kosten ongedaan te maken en is zo een gelegenheid om slim te investeren in de toekomst van Europa: de Europese jeugd.

2.1. De directe kosten van NEET's

De kosten van werkloosheid of inactiviteit onder jongeren (d.w.z. de kosten van jongeren die als NEET worden beschouwd) is door Eurofound geschat op ongeveer 100 miljard EUR, ofwel 1 % van het geconsolideerde bbp van de EU21-landen in 2008²².

In oktober 2012 maakte Eurofound geactualiseerde ramingen bekend, nu voor 26 lidstaten (alle lidstaten behalve Malta)²³. De definitie van een NEET was: een jongere (15-29 jaar oud) die in de voorafgaande twaalf maanden gedurende zes maanden of langer geen baan had en geen onderwijs of opleiding volgde. De periode van zes maanden hoefde niet aaneengesloten te zijn.

Op grond daarvan werden de economische kosten van NEET's geraamd op 119,2 miljard EUR per jaar, ofwel circa 1 % van het geconsolideerde bbp in 2008. Deze cijfers komen overeen met het bedrag aan "inkomsten uit overheidsfinanciën", d.w.z. alle sociale uitkeringen en andere betalingen uit de overheidsfinanciën aan het individu, maar ook de "inkomsten uit hulpbronnen", d.w.z. de misgelopen bijdrage van het individu aan de maatschappij (door misgelopen inkomsten, onbetaalde belastingen en onbetaalde socialezekerheidsbijdragen). De kosten zijn berekend op basis van een "propensity score matching" om te garanderen dat er rekening is gehouden met de uiteenlopende kenmerken van NEET's²⁴ en deze kosten waren aanzienlijk hoger dan de kosten voor de overheidsfinanciën (8,8 miljard EUR aan kosten voor overheidsfinanciën tegenover 111,3 miljard EUR aan kosten voor hulpbronnen)

Eurofound gaf ook een raming van de kosten van NEET's in 2011²⁵. **Het jaarlijkse verlies bedraagt momenteel 153 miljard EUR**, een sterke stijging van 34 miljard EUR ten opzichte van 2008, ofwel een relatieve toename van bijna 28 procentpunten in drie jaar. Als percentage van het bbp bedragen de kosten momenteel 1,21 % van het bbp.

²² Eurofound (2012) *Young people and NEETs in Europe: First findings*. Denemarken, Griekenland, Finland, Frankrijk, Malta en Zweden zijn niet opgenomen vanwege ontbrekende variabelen. De schatting beperkt zich tot de huidige kosten van misgelopen inkomsten (94 miljard EUR) en de kosten voor overheidsfinanciën door extra betalingen (7 miljard EUR). Voor de analyse zijn de cijfers gebruikt van de EU-statistiek van inkomens en levensomstandigheden (EU-SILC) 2008 voor de leeftijdsgroep 16-29. De NEET-groep is gedefinieerd als diegenen die gedurende de referentieperiode zes maanden of langer werkloos of inactief waren.

²³ Eurofound (2012) *Young people not in employment, education or training: Characteristics, costs and policy responses in Europe*, Publicatiebureau van de Europese Unie, Luxemburg.

²⁴ "Alle individuen die NEET zijn, worden vergeleken met hun statistische tweelingen, dat wil zeggen met individuen die geen NEET zijn en wel een vergelijkbare propensity score, dus vergelijkbare kenmerken, hebben. Van deze twee individuen wordt de overdracht van inkomsten en sociale uitkeringen vergeleken, waarna het gemiddelde verschil in overdracht van inkomsten en sociale uitkeringen wordt berekend: dit verschil wordt geacht de individuele kosten van een NEET te vormen."

²⁵ Op grond van bepaalde veronderstellingen over de stijging van het aantal NEET's met gebruikmaking van geactualiseerde gegevens van de arbeidskrachtenenquête.

Op nationaal niveau zijn de absolute kosten het hoogst in Italië (32,6 miljard EUR), gevolgd door Frankrijk, het Verenigd Koninkrijk en Spanje (resp. 22 miljard EUR, 18 miljard EUR en 15,7 miljard EUR). De kosten in verhouding tot het bbp zijn het hoogst in Bulgarije en Griekenland (resp. 3,3 % en 3,28 %), hoewel Cyprus, Hongarije, Ierland, Italië, Letland en Polen alle een jaarlijks verlies van meer dan 2 % van het bbp melden.

Er moet op worden gewezen dat deze bevindingen geen rekening houden met de indirecte kosten van de achteruitgang van menselijk kapitaal en inzetbaarheid, noch met de toename van bepaalde kosten met betrekking tot criminaliteit en gezondheid.

Voorzichtigheid moet ook worden geboden bij het interpreteren van deze berekeningen: omdat sommige NEET's ongetwijfeld zullen worden geactiveerd door middel van onderwijs- of opleidingsmaatregelen (in plaats van een betaalde baan), zou een succesvolle jongerengarantie niet alle door Eurofound berekende kosten kunnen terugverdienen. Ook zouden sommige jonge NEET's mogelijk in het geheel niet aan het programma meedoen (bijvoorbeeld zeer jonge moeders), hetgeen wederom betekent dat niet alle kosten zouden worden terugverdiend.

Ook waar het gaat om inclusie en armoede kan de kwetsbare, instabiele arbeidsmarktpositie van jongeren tot een verhoging van huidige en toekomstige maatschappelijke risico's leiden. Van alle jongeren van 16 tot 24 jaar in de EU werd in 2010 29,1 % geacht in armoede of sociale exclusie te leven, een stijging van 1,3 procentpunten ten opzichte van 2009 en van 0,8 procentpunten ten opzichte van 2008. Bij het analyseren van deze cijfers en het maken van vergelijkingen tussen landen dient echter te worden bedacht dat de huidige indicatoren voor armoede en sociale exclusie de situatie van jongeren niet volledig weerspiegelen. Zo zal een jongere die om financiële redenen bij zijn of haar ouders woont statistisch gezien niet per se als arm worden beschouwd, ook al kan hij/zij van de eigen inkomsten niet leven.

2.2. De langetermijneffecten van de NEET-status

Voor het individu gaat werkloosheid op jonge leeftijd ook gepaard met het risico op blijvende nadelige gevolgen. Uit een toenemende hoeveelheid literatuur blijkt dat werkloosheid op jonge leeftijd een blijvend negatief effect heeft op zowel het toekomstig inkomensniveau als op het toekomstige werkloosheidsrisico. Het corresponderende positieve effect geldt ook: werkervaring vergroot de kans op werk in de toekomst²⁶. Afgezien hiervan hebben ook de gezondheidstoestand, het welzijn en de arbeidstevredenheid van jongeren te lijden onder perioden van werkloosheid²⁷.

Geraamd wordt dat na een periode van werkloosheid de kans op een toekomstige periode van werkloosheid 13-16 % groter is geworden²⁸. Tot de leeftijd van 33 jaar is sprake van een groter risico op vervolgwerkloosheid²⁹.

Tegelijkertijd lopen jongeren die ooit werkloos zijn geweest ook kans op een negatief looneffect: een werkloosheidsperiode van zes maanden op de leeftijd van 22 jaar leidt tot 8 % minder loon op de

²⁶ Doiron, D. en Gorgens, T. (2008), "State dependence in youth labour market experiences, and the evaluation of policy interventions", *Journal of Econometrics*, 145, 81-97.

²⁷ Bell, D.N.F. en Blanchflower, D.G. (2011), "Young People and the Great Recession", *IZA Discussion Paper No. 5674*.

²⁸ Doiron en Gorgens (2008), op. cit.

²⁹ Gregg, P. en Tominey, E. (2005), "The wage scar from male youth unemployment", *Labour Economics* 12, 487-509.

leeftijd van 23 jaar en 2-3 % minder loon op de leeftijd van 30 en 31 jaar³⁰. Dit negatieve looneffect geldt ook voor jongeren die aan de universiteit afstuderen tijdens een "slechte economische periode": het aanvangsloon onmiddellijk na het afstuderen is gemiddeld 6-7 % lager voor elk procentpunt dat de werkloosheid hoger is³¹. Zelfs 15 jaar later is nog sprake van een loonverlies van 2,5 %. Sommige ramingen zijn nog negatiever en wijzen op een mogelijk loonverlies van 13-21 % op de leeftijd van 42 jaar, eventueel verzacht tot 9-11 % wanneer geen sprake is van herhaalde werkloosheid³².

Wat betreft de duur van de werkloosheid is het negatieve effect van een werkloosheidsperiode op jonge leeftijd groter naarmate deze langer duurt³³. Uit weer andere resultaten blijkt dat het gaat om het pure feit van werk hebben (en omgekeerd, dat het pure feit van werkloos zijn de negatieve effecten veroorzaakt): *jongeren met een baan vinden later gemakkelijker weer een baan. Dit zou kunnen worden geïnterpreteerd als voordelen ten gevolge van het kunnen netwerken of andere relevante vaardigheden bij het vinden van werk. Ook kan het zijn dat werkgevers eerder bereid zijn mensen aan te nemen die reeds eerder een baan hebben gehad, ongeacht de duur van de baan*³⁴. Dit zou kunnen betekenen dat ook een korte werkperiode een positief effect kan hebben op de kans op toekomstig werk.

De macro-economische omstandigheden (door het waarnemen van hogere werkloosheid) hebben ook effecten op de jonge generatie: jongeren die tijdens een recessie tussen 17 en 25 jaar oud zijn, hebben minder vertrouwen in overheidsinstellingen en neigen er meer toe te denken dat succes eerder een kwestie van geluk is dan van inspanning³⁵.

Afgezien hiervan kan werkloosheid of inactiviteit onder jongeren ook bredere maatschappelijke gevolgen teweegbrengen: wanneer zelfstandige woonruimte voor deze groep niet betaalbaar is, zullen zij vermoedelijk bij hun ouders blijven wonen en het stichten van een eigen gezin uitstellen, waardoor de reeds bestaande demografische tendensen en vooruitzichten nog worden verslechterd. Ook wanneer de afwezigheid van kansen op de arbeidsmarkt jongeren verleidt om de EU verlaten op zoek naar werk – iets wat vooral onder hoogopgeleiden veel voorkomt –, hetgeen mogelijk tot een braindrain kan leiden, kan dit het toekomstige concurrentievermogen van Europa duur komen te staan.

Het opzetten van de jongerengarantie zal geld kosten, maar wanneer we deze kosten vergelijken met de kosten van een gebrek aan actie, is het duidelijk dat we een rationele investeringsaanpak kunnen toepassen wanneer we kijken naar de overgang van jongeren van school naar voortgezet onderwijs of naar de arbeidsmarkt. Gregg en Tominey omschreven reeds in 2005 de onderbouwing voor een jongerengarantie: *interventies ter vermindering van de blootstelling van jonge volwassenen aan langere perioden van werkloosheid kunnen – mits succesvol – een aanzienlijk rendement opleveren met betrekking tot de inkomsten van het individu gedurende de gehele levensloop, en daarmee een goede investering vormen. Ook is er bewijs dat het verbeteren van de onderwijskwalificaties na een langere periode van jeugdwerkloosheid het latere loonherstel kan bevorderen.*³⁶

³⁰ Mroz, T.A. en Savage, T.H. (2006), "The long-term effects of youth unemployment", *Journal of Human Resources*, Voorjaar, 41(2), 259-293.

³¹ Kahn, L.B. (2010), "The long-term labor market consequences of graduating from college in a bad economy" *Labour Economics* 17, 303-316.

³² Gregg en Tominey (2005), op.cit.

³³ Bell en Blanchflower (2011), op.cit.

³⁴ Doiron en Gorgens (2008), op.cit.

³⁵ Giuliano, P. en Spilimbergo, A. (2009), "Growing up in a recession: beliefs and the macroeconomy", *NBER Working Paper* No. 15321.

³⁶ Gregg en Tominey (2005), op.cit.

2.3. De kosten van een jongerengarantie

De vorige twee paragrafen hebben aangetoond dat een succesvolle jongerengarantie aanzienlijke voordelen zou opleveren voor de samenleving en voor de betrokken personen; in dit punt worden de potentiële kosten van de garantie besproken.

Uiteraard zijn de kosten van een jongerengarantie zeer moeilijk in te schatten. Een aantal belanghebbenden heeft desondanks getracht deze in kaart te brengen.

In juli 2012 heeft de **Internationale Arbeidsorganisatie** (IAO) een raming gemaakt van de kosten van de uitvoering van een jongerengarantieregeling in de eurozone³⁷. Deze raming van de totale kosten voor de eurozone bedraagt 0,45 % van het bbp van de eurozone, ofwel 21 miljard EUR. Hun analyse is gebaseerd op het Zweedse model van "bijzondere steun bij werk zoeken", waarvan de jaarlijkse kosten worden geraamd op **6 000 EUR per werkloze jongere plus beheerkosten** (in de zin van de middelen die de openbare diensten voor arbeidsvoorziening nodig hebben om het programma uit te voeren) die neerkomen op 600 EUR per deelnemer. Omdat het voorstel van de Commissie voor een jongerengarantie verder gaat dan het Zweedse model, vormt deze raming niet meer dan een indicatie van de potentiële kosten van een jongerengarantie.

In dat verband moet ook gekeken worden naar het voorbeeld van **Oostenrijk**. Volgens voorlopige ramingen door de overheid besteedde de Oostenrijkse openbare dienst voor arbeidsvoorziening in 2011 circa 382 miljoen EUR aan jongeren onder de 25, in het kader van actieve arbeidsmarktmaatregelen. Meer dan eenderde van deze uitgaven gingen naar sectorale leerlingplaatsen³⁸ (circa 11 000 EUR per jaar per sectorale leerlingplaats³⁹ voor jongeren onder de 18⁴⁰). Voorts kost de subsidiëring van nieuwe banen voor jongeren circa 3 600 EUR per gesubsidieerde baan. Wanneer daarnaast gekeken wordt naar actieve arbeidsmarktmaatregelen zoals voortgezette opleiding of loopbaanbegeleiding, komen de kosten van de maatregelen per werkloze jongere (van 19 tot 24 jaar) uit op circa **5 500 EUR**.

Een andere mogelijke manier om de kosten van een jongerengarantie te meten is een ruwe, simplistische berekening enkel op basis van de baangarantie (een baan aanbieden aan iedere werkloze jongere). Deze berekening kan worden gebaseerd op het geldende minimumloon (voor zover relevant), vermenigvuldigd met het aantal te werken uren en het aantal deelnemers. Een dergelijke berekening is in het Verenigd Koninkrijk gemaakt op basis van een garantie waarbij gedurende zes maanden 25 uur betaalde arbeid per week zou worden vergoed (het bedrijf zou tien uur opleiding per week voor zijn rekening nemen). Op basis van het geldende minimumloon in het Verenigd Koninkrijk zou dit 4 000 GBP per baan (circa **5 000 EUR**) kosten⁴¹.

³⁷ International Labour Organization (2012), "Eurozone Job Crisis: Trends and Policy Responses", *Studies on Growth with Equity*, juli 2012.

³⁸ Zie punt 1.3.

³⁹ In geval van hoog verloop zouden op één plek in de loop van een jaar meerdere personen terechtkunnen..

⁴⁰ In december 2011 (opleidingsjaar 2011/2012) namen er 10 463 jongeren deel aan een sectoraal opleidingsprogramma, zie: BMASK (Oostenrijks Federaal Ministerie van Arbeid, Sociale Zaken en Consumentenbescherming (2012), "Youth and Work in Austria": <https://broschuerenservice.bmask.gv.at/PubAttachments/ArbeitsJugend2012engl.pdf?db=-1>

⁴¹ In september 2012 heeft de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO) wederom een raming gepubliceerd van de kosten van jongerengarantieregelingen in verband met de geldende minimumlonen: *Global Employment Outlook: Bleak Labour Market Prospects for Youth*.

Voor een begroting van de kosten van een jongerengarantie is echter een gedetailleerdere analyse noodzakelijk. De **Finse regering** voert in 2013 haar vernieuwde jongerengarantie in en heeft de noodzakelijke kosten daarvan geraamd en verdeeld over verschillende kostencomponenten.

De gemiddelde totale jaarlijkse kosten per persoon van de garantie als geheel, met inbegrip van een "vaardighedenprogramma voor jonge volwassenen", zouden uitkomen op **2 240 EUR**⁴². Deze kosten zijn aanzienlijk lager dan de voor Zweden en Oostenrijk berekende kosten; dit kan veroorzaakt zijn door de verschillen in de eigenschappen van de doelgroep, maar ook door de verschillen in de aanwezige infrastructuur waarmee de garantie kan worden uitgevoerd (bv. ervaren, goed opgeleide arbeidsdienstmedewerkers).

Zoals het Finse voorbeeld laat zien, moet men bij het maken van berekeningen van de overeenkomstige kosten voor jongeren in andere landen ook bedenken dat niet elke jongere die van een jongerengarantie gebruikmaakt ook daadwerkelijk in een dergelijke, door de overheid gesubsidieerde leerlingplaats wordt geplaatst, en dat evenmin elke jonge werkloze noodzakelijkerwijs gebruik van de garantie moet maken (bv. wanneer de jongere zelf een passend aanbod vindt in de eerste vier maanden werkloosheid of na het schoolverlaten).

Er zijn dan ook grote verschillen in de uitgaven die per persoon noodzakelijk zijn om uiteindelijk aan alle jongeren de jongerengarantie te kunnen aanbieden. Zo bevatten de Finse begrotingsberekeningen bijvoorbeeld onder meer een dure beroepsopleiding (33 800 EUR per deelnemer), die slechts bedoeld is om te voorzien in de behoeften van een kleine minderheid (1 200) van de 50 100 jongeren tot wie de garantie zich richt.

Natuurlijk hangen de daadwerkelijke kosten van een jongerengarantie ook af van de nationale situatie en de wijze waarop de garantie in de desbetreffende lidstaat wordt opgezet en uitgevoerd. Daarom moet bij het maken van kostenramingen voor een jongerengarantie op een aantal punten worden gelet:

De kosten van een jongerengarantie zullen hoger zijn in landen met grotere aantallen NEET's of hogere jeugdwerkloosheidscijfers. In die landen is het belangrijk dat optimaal gebruik wordt gemaakt van andere financieringsbronnen (zoals de Europese Cohesiefondsen); daarnaast kan gedacht worden aan een gefaseerde invoering.

De gemiddelde duur (en cycliciteit) van de werkloosheid van jongeren is ook relevant voor ramingen van de kosten van een jongerengarantie die in werking treedt binnen vier maanden na het begin van de werkloosheid of het schoolverlaten.

Verschillen in de uitgangspunten met betrekking tot de reeds bestaande ondersteuningsmaatregelen (bijvoorbeeld goed opgeleide arbeidsdienstmedewerkers die kunnen inspelen op de behoeften en omstandigheden van jongeren) hebben ook gevolgen voor de potentieel noodzakelijke opstartkosten.

⁴² Finland heeft 60 miljoen EUR per jaar uitgetrokken voor de hoofdcomponent van de jongerengarantie om 46 100 deelnemers te bereiken met een gamma aan maatregelen waaronder beroepsopleiding, bijdragen in de opleidingskosten voor werkgevers, loonsubsidies, steun voor jonge immigranten, uitgebreidere diensten voor arbeidsvoorziening, werkcoaching and starterssubsidies. De Finse overheid onderkent echter dat deze uitgaven onvoldoende zijn om alle problemen weg te nemen en stelt daarom voor om ook het "vaardighedenprogramma voor jonge volwassenen" op te nemen in de kostenberekening van de jongerengarantie. Dit specifieke programma kost maximaal 52 miljoen EUR per jaar voor 4 000 deelnemers (daarnaast komen 5 000 plaatsen per jaar vrij door efficiëntiebesparingen). Dit levert een totale maximale jaarlijkse begrotingsuitgave op van 112 miljoen EUR voor 50 100 deelnemers.

Merk op dat de langetermijnkosten van een jongerengarantie verder ook de gevolgen ondervinden van de demografische ontwikkelingen: de lagere vruchtbaarheidscijfers zullen ervoor zorgen dat het probleem van de jeugdwerkloosheid in de toekomst structureel minder wordt (mits het arbeidsaanbod kwalitatief overeenstemt met de vraag naar arbeid).

2.4. Vergelijking van kosten en baten

Met al deze waarschuwingen in het achterhoofd is desalniettemin duidelijk dat investeringen in jongeren van het grootste belang zijn om de hierboven beschreven directe en langetermijnkosten van inactiviteit van jongeren te vermijden.

Een kosten-batenanalyse van de Zweedse maatregelen om jongeren (van 18 tot 30) op de arbeidsmarkt te helpen⁴³ concludeerde dat het gemiddeld sociaaleconomisch potentieel (dat wil zeggen de potentiële winstgevendheid) over één jaar genomen meer dan 600 000 SEK (circa 70 000 EUR) per deelnemer bedraagt. Dit is gebaseerd op de aanname dat de deelnemers minder een beroep zullen doen op uitkeringen en zorgverlening, en in plaats daarvan productief zijn en belastingen betalen.

In werkelijkheid wordt het volledige potentieel daarvan niet gerealiseerd. Bij een gemiddeld kostenbedrag van 66 400 SEK (7 809,97 EUR) per deelnemer wordt de investering echter doorgaans binnen één jaar terugverdiend, zodat de gemiddelde winstgevendheid over het eerste jaar genomen 35 800 SEK (circa 4 200 EUR) per deelnemer bedraagt. De studie noemt voorts het volgende: "De berekeningen voor latere jaren bevatten geen projectkosten meer en voorspellen een gemiddelde winstgevendheid van 441 000 SEK (51 870 EUR) per deelnemer gedurende vijf jaar. Op langere termijn cumuleert de winstgevendheid natuurlijk in de tijd en, aangezien de baten betrekking hebben op jongeren, zal het totaal van de potentiële baten tot de pensioengerechtigde leeftijd enorm zijn".

De met de investering in een jongerengarantie gerealiseerde besparingen zijn veel groter dan louter besparingen op de uitgaven voor sociale zekerheid. Zoals hierboven beschreven, wanneer wordt voorkomen dat jongeren werkloos worden en dat hun vaardigheden achteruitgaan, levert dat voor hen en voor de economie langeretermijnvoordelen op doordat er sprake is van geringere werkloosheid tijdens de hele levenscyclus, hogere inkomens (en dus ook meer belastinginkomsten en hogere socialezekerheidsbijdragen) en minder maatschappelijke en gezondheidsproblemen.

3. HOE KAN DE JONGERENGARANTIE TOT EEN SUCCES WORDEN GEMAAKT?

3.1. Benaderingen op basis van partnerschap

Partnerschappen zijn belangrijk

Een succesvolle uitvoering van de jongerengarantie vereist dat een groot aantal verschillende actoren en middelen worden gemobiliseerd om naar een gemeenschappelijk doel toe te werken. Uit ervaringen⁴⁴ in lidstaten waar reeds initiatieven lopen die met jongerengarantieregelingen

⁴³ Swedish National Board for Youth Affairs (2011) *It Pays Off*.

⁴⁴ A. Scharle en T. Weber voor de Europese Commissie (2011) *Youth Guarantees: PES approaches and measures for low skilled young people* Thematic Synthesis paper (PES to PES Dialogue).

vergelijkbaar zijn, blijkt dat een benadering op basis van partnerschappen vaak de beste manier is om tot een efficiënte uitvoering te komen.

Een eerste vereiste voor het opzetten van partnerschappen ter uitvoering van de jongerengarantie is dat er een **organisatie wordt aangewezen** die verantwoordelijk is voor het opzetten en beheren van de regeling en voor het coördineren van de partneracties. Deze taak kan worden toebedeeld aan de **openbare dienst voor arbeidsvoorziening**, die dan verantwoordelijk is voor het creëren van de noodzakelijke banden met de relevante partners, namelijk: scholen, jongerenorganisaties, opleidingsinstellingen, uitzendbureaus, sociale partners en werkgevers.

Solide partnerschappen kenmerken zich door een aantal noodzakelijke voorwaarden, zoals de noodzaak van een duidelijke omschrijving en verdeling van de diverse rollen en taken, het feit dat alle betrokken actoren complementaire vaardigheden bezitten, een hoge mate van onderling vertrouwen, de bereidheid om te leren en regelmatige evaluaties om de voortgang ten opzichte van de gestelde doelen te beoordelen.

Waar de dienstverlening van diensten voor arbeidsvoorziening commercieel wordt uitbesteed aan aanbieders uit de particuliere en/of derde sector, is het van belang dat in een eventuele aanbestedingsprocedure de voorwaarden en verwachte resultaten duidelijk worden gespecificeerd. Even belangrijk is het monitoren en evalueren van dergelijke initiatieven, teneinde het rendement van de investering te waarborgen en lessen te trekken uit de successen, om zo in de toekomst beleid te kunnen ontwikkelen dat scherper toegesneden is en dat berust op concreet bewijsmateriaal.

Met zijn transversale benadering van de problemen van jongeren is de EU-jeugdstrategie⁴⁵ een kader dat een bredere aanpak vormt van de overgang van jongeren van onderwijs naar werk, en dat inzet op interdepartementale samenwerking. Als onderdeel van de EU-jeugdstrategie verschijnt driemaal per jaar een EU-jeugd rapport⁴⁶ met gegevens en beleidspraktijken die hun nut kunnen bewijzen bij het ontwerpen van de jongerengarantieregelingen. Verder is door de Commissie en de lidstaten een multidisciplinair dashboard van jeugdindicatoren ontwikkeld, dat de voornaamste aspecten van de jongeren in de overgangsfase zichtbaar maakt⁴⁷.

Een voorbeeld van een benadering op basis van een partnerschap voor de ontwikkeling van een gecoördineerde beleidsstrategie is te zien in Finland. Om tot een jongerengarantie te komen, heeft men in Finland een uitgebreid model ontwikkeld, waarin diverse ministeries (Werkgelegenheid, Onderwijs, Sociale Zaken en Gezondheid), gemeenten, onderwijsinstellingen en andere dienstverleners, bedrijven en andere werkgevers, sociale partners, jongerenorganisaties, studentenorganisaties en de derde sector betrokken worden in het gezamenlijke project.

Een voorbeeld van een gecoördineerde benadering van de ontwikkeling van strategieën voor een tenuitvoerlegging en dienstverlening die aansluit op de behoeften van de lokale arbeidsmarkt is te vinden in Duitsland. In Duitsland is een "Arbeidsalliantie voor jeugd en loopbaan" opgezet, waarin het Werkgelegenheidsagentschap, het banencentrum, de gemeente en jongerenwelzijnsorganisaties een samenwerkingsovereenkomst ondertekenen om de transparantie te vergroten, gezamenlijke analyses te verrichten, te zorgen voor een optimale beschikbaarheid van de relevante maatschappelijke gegevens over jongeren en hun omgeving in overeenstemming met de geldende wetgeving inzake

⁴⁵ http://ec.europa.eu/youth/policy/eu-youth-strategy_en.htm

⁴⁶ COM(2012) 495, SWD(2012) 256, SWD(2012) 257 van 10 september 2012.

⁴⁷

http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page/portal/employment_social_policy_equality/youth_policy/dashboard_youth

gegevensbescherming, dubbele vraagstelling en profilering te voorkomen, gezamenlijke processen te creëren, en hun aanbod onderling af te stemmen.

Overbruggen van de kloof tussen scholen en diensten voor arbeidsvoorziening

Scholen en opleidingsinstellingen vervullen een sleutelrol bij het voorkomen van drop-out door het bieden van gerichte steun aan jongeren die dit risico lopen, maar ook door aan alle studenten begeleiding te geven of toegang tot relevante diensten. Ook kunnen zij schooluitval melden bij gemeenten, openbare diensten voor arbeidsvoorziening of andere relevante instanties. De frequentie van schooluitval kan sterk worden teruggedrongen door bewustmaking over het bedrijfsleven en door studenten vertrouwd te maken met diensten zoals die welke door openbare diensten voor arbeidsvoorziening worden verleend. Hiertoe moeten de beroepsoriëntatieprogramma's worden aangevuld met een goede individuele loopbaanbegeleiding⁴⁸. Beroepskeuzeadviseurs van openbare diensten voor arbeidsvoorziening kunnen scholen bezoeken, algemeen advies geven over de diensten die ze kunnen aanbieden (informatie over de arbeidsmarkt, het koppelen van vacatures en sollicitaties voor banen en leerlingplaatsen, hulp bij het zoeken van werk enz.).

Schoolbezoeken gaan echter gepaard met relatief hoge kosten voor de openbare dienst voor arbeidsvoorziening. Andere opties waar minder middelen voor nodig zijn, zijn onder meer het geven van een persoonlijke of online-opleiding aan docenten en opleiders op scholen, die de informatie vervolgens zelf overbrengen. Zo worden bijvoorbeeld in Italië lesgevers opgeleid in het geven van beroepskeuzevoorlichting en informatie over de relevante diensten van de openbare dienst voor arbeidsvoorziening. In Hongarije stellen de openbare diensten voor arbeidsvoorziening ook opleidingen ter beschikking aan scholen om de betrokken klasseleraars bewust te maken van de openbare diensten voor arbeidsvoorziening, zodat deze de kennis op de leerlingen kunnen overdragen voordat deze van school gaan. In een situatie van schaarsere middelen hebben dergelijke activiteiten een belangrijk vermenigvuldigend effect⁴⁹.

Uit ervaringen⁵⁰ blijkt dat er geleidelijk aan overal in de EU steeds meer partnerschappen komen tussen verschillende diensten voor arbeidsvoorziening, naarmate de openbare diensten voor arbeidsvoorziening steeds gerichtere, meer individuele diensten aanbieden terwijl ze tevens trachten hun diensten via meer rendabele kanalen aan te bieden. Ook is een toenemend aantal diensten voor arbeidsvoorziening van de derde sector, gemeenten en jongerenorganisaties betrokken bij samenwerking op lokaal niveau ter bestrijding van jeugdwerkloosheid. Het grote aantal betrokken actoren levert veel kansen op om meer te doen voor de jongeren, maar leidt ook tot uitdagingen waar het gaat om een goede coördinatie van de maatregelen om dubbel werk te voorkomen.

Maatschappelijke organisaties kunnen ook een belangrijke rol vervullen bij het overbruggen van de kloof tussen de samenleving en de moeilijker bereikbare jongeren. Volgens het onderzoeksproject Younex⁵¹ zijn maatschappelijke organisaties onmisbare partners bij beleidswijzigingen inzake werkloosheid en moeilijke situaties, omdat ze over veel kennis beschikken over deze onderwerpen.

⁴⁸ Zie *Resolutie van de Raad over betere integratie van levenslange begeleiding in de strategieën voor een leven lang leren* van 21 november 2008 en de uitvoering daarvan door het Europees beleidsnetwerk inzake levenslange begeleiding (www.elgpn.eu).

⁴⁹ A. Scharle en T. Weber voor de Europese Commissie (2011), op.cit.

⁵⁰ *PES crisis adjustment capacity 2012 Questionnaire* afgegeven door de Europese Commissie aan het Europese netwerk van openbare diensten voor arbeidsvoorziening.

⁵¹ Younex: Youth, Unemployment, and Exclusion in Europe (KP7 – SSH, 2009-2011): http://www.younex.unige.ch/Products/Reports/WP2_INTEGRATEDREPORT_D7.pdf

Relaties met sociale partners

Even belangrijk voor de ontwikkeling van een jongerengarantieregeling is het aangaan van stabiele vertrouwensrelaties met sociale partners.

Vakbonden kunnen een belangrijke rol vervullen bij de garantie dat een jongerengarantieregeling in de lidstaten kan worden aangeboden. Werkgevers, en dan vooral de kmo's, die in de afgelopen tien jaar voor de meeste nieuwe banen hebben gezorgd, zijn essentieel waar het gaat om het creëren van banen⁵² voor jongeren die in het normale wervingsproces niet altijd als eerste in aanmerking zouden komen. Het ontwikkelen van de samenwerking tussen diensten voor arbeidsvoorziening en werkgevers moet worden gezien als een investering op lange termijn en als een relatie die geleidelijk groeit.

Intensivering van op werkgevers gerichte diensten, medewerkers die opgeleid zijn om te werken met jongeren (voornamelijk de meest kansarme jongeren) en duidelijke samenwerkingsstrategieën in de vorm van bedrijfsspecifieke afspraken, samenwerkingskaders en convenanten op brancheniveau, evenals netwerken, wervings- en voorlichtingsevenementen en -sessies: dit zijn enkele van de instrumenten die de openbare diensten voor arbeidsvoorziening het meest gebruiken in hun relaties met de werkgevers. Deze instrumenten en diensten zijn ook zeer geschikt voor de ontwikkeling van jongerengarantieregelingen. Om te kunnen voorzien in de arbeidsbehoeften van werkgevers moet ten slotte ook het vaardighedenbeleid worden versterkt en moeten de instrumenten voor het verzamelen van arbeidsmarktgegevens worden aangescherpt om de kandidaten beter te kunnen profileren en in verbinding te brengen met de beschikbare vacatures en/of stages en leerlingplaatsen. Een geslaagde koppeling van vacatures en sollicitaties is uiteindelijk de beste garantie voor het creëren van win-winsituaties, met positieve relaties met de werkgevers en vruchtbare voortgezette partnerschappen, die uiteindelijk uitmonden in een stabiel en duurzaam banenaanbod voor jongeren.

Inschakelen van jongerenorganisaties

Door jongerenorganisaties en -verenigingen te betrekken in de ontwerp- en conceptfase van de overheidsprogramma's kan ervoor worden gezorgd dat de maatregelen op maat zijn van de precieze behoeften van jongeren.

Wanneer een hand wordt gereikt aan jongeren die te maken hebben met complexere uitdagingen (zoals geen of weinig kwalificaties, handicaps, verslaving enz.), is het essentieel dat er goed functionerende partnerschappen worden opgezet tussen diensten voor arbeidsvoorziening en andere jeugdhulpdiensten. Organisaties voor jongerenwerk kunnen via vrijetijdsactiviteiten de jongeren bereiken en met hun veelal informele benadering de jongeren het nodige vertrouwen geven zodat ze contact zoeken met de instanties en zich inschrijven bij diensten voor arbeidsvoorziening. In maart 2011 voerde het **Europese netwerk van openbare diensten voor arbeidsvoorziening** een peer review uit⁵³ over de opzet en uitvoering van jongerengarantieregelingen, waaruit bleek hoe belangrijk het is om de jongeren te benaderen in een omgeving waarin ze zich prettig voelen en in hun eigen taal. Ook zijn de particuliere en publieke sector mogelijk niet in staat om alle jongeren te bedienen, in het bijzonder de moeilijker te plaatsen jongeren, waar het gaat om het aanbieden van een baan of stage. Jongerenorganisaties en ngo's die zich vooral op jongeren richten, zouden kunnen worden ingeschakeld om plekken te vinden in betaalde of onbetaalde stages of vrijwilligerswerk.

⁵² *PES and effective services for employers*, Peer Review January 2012 (PES to PES Dialogue), <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=1004&langId=en>

⁵³ *Youth Guarantees: PES approaches and measures for low skilled young people*, Wenen, Oostenrijk – 22-23 maart 2011: <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?langId=en&catId=105&newsId=1009&furtherNews=yes>

In Finland wordt de stem van jongeren al sinds een vroeg stadium overgebracht door een werkgroep onder leiding van het Finse samenwerkingsverband voor jongeren. Deze werkgroep heeft ook samen met actieve jongerenorganisaties en ondernemers in de herfst van 2011 een online-enquête gehouden onder de titel "Geef jongeren een stem", waarop 6 366 jongeren hebben gereageerd.

In het Verenigd Koninkrijk is er Myplace, een programma van 279 miljoen GBP⁵⁴ gericht op het creëren van faciliteiten voor jongeren in heel Engeland, ook in de meest kansarme gebieden van het land. In het kader van dit programma worden subsidies verstrekt tussen 1 en 5 miljoen GBP⁵⁵.

3.2. Vroege interventie en activering

Jongeren de hand reiken

Uit de ervaringen in de lidstaten blijkt dat veel jongeren die maar moeilijk een plek op de arbeidsmarkt bemachtigen, zich niet tot de openbare diensten voor arbeidsvoorziening of andere verantwoordelijke overheidsdiensten wenden totdat ze werkloos worden, en vaak zelfs dan niet, zeker als ze geen recht op een uitkering hebben. Partnerschappen en samenwerkingsverbanden tussen openbare diensten voor arbeidsvoorziening en scholen kunnen helpen de weg te effenen, maar er zijn **bijkomende, gerichte hulpactiviteiten** nodig om te zorgen dat jongeren die geen onderwijs volgen en niet geregistreerd zijn bij een openbare dienst voor arbeidsvoorziening of andere verantwoordelijke diensten na het verlaten van de school niet vast komen te zitten in de NEET-status of inactief worden. Het scala van activiteiten omvat onder meer het verspreiden van drukwerk op locaties die door de doelgroep worden bezocht (bv. jongerencentra of jongerenevenementen) en het gebruik van moderne media die de taal van de jongeren spreken (bv. aantrekkelijke websites, mediacampagnes via YouTube, speciale websites voor jongeren met op hen gerichte informatie en beroepsoriëntatie). Het verder uitbouwen van het gebruik van sociale media als Facebook, zoals dat gebeurt in Duitsland, Nederland en Zweden, is eveneens een veelbelovende evolutie gezien de communicatiegewoonten van jongeren.

Een van de mogelijke maatregelen om te waarborgen dat jongeren snel nadat ze van school komen een aanbod krijgen, is het verbeteren van de **systemen van gegevensverzameling** en van de leerlingadministraties, evenals een goede **overdracht** van kwetsbare jongeren en/of recente voortijdige schoolverlaters aan de openbare diensten voor arbeidsvoorziening of andere verantwoordelijke diensten. Een nationaal engagement om het contact met schoolverlaters niet kwijt te raken en hen waar nodig door te verwijzen naar de openbare dienst voor arbeidsvoorziening, zoals dit in Noorwegen bestaat en op districtsniveau wordt uitgevoerd, is zeer bevorderlijk voor een vroegtijdig contact met schoolverlaters. Veel landen hebben echter te maken met regelgeving voor gegevensbescherming die de overdracht van individuele gegevens tussen instanties bemoeilijkt.

In Finland bevat de Jongerenwet bepalingen voor de verstrekking van gegevens ten behoeve van hulpverlening aan jongeren. Over het algemeen kunnen de persoonlijke gegevens van een jongere met diens uitdrukkelijke toestemming worden doorgegeven. Wanneer de jongere niet bereikbaar is voor het geven van toestemming, kunnen zijn of haar contactgegevens en persoonlijke gegevens worden verstrekt door een onderwijsinstelling wanneer de jongere het basisonderwijs heeft afgerond, maar geen plek heeft gevonden in het voortgezette onderwijs na het basisonderwijs, of wanneer een jongere onder de 25 de beroepsopleiding of het secundair onderwijs voortijdig verlaat.

⁵⁴ Gelijkwaardig aan ongeveer 350 miljoen EUR.

⁵⁵ Gelijkwaardig aan ongeveer 1,25 miljoen tot 6,3 miljoen EUR.

Via tracking- of volgdiensden zoals in Denemarken, Finland, Luxemburg, Nederland en Noorwegen wordt de deelname aan onderwijs en opleiding gemonitord, zodat snel contact kan worden gezocht met voortijdige schoolverlaters om te proberen een pad naar onderwijs, opleiding of werk te vinden. Zo houden bijvoorbeeld in Nederland de Regionale Meld- en Coördinatiepunten (RMC's) de gegevens bij van jongeren zonder basiskwalificatie om te zorgen dat de inactieven worden benaderd en ondersteund. In Finland zijn gemeenten of groepen van gemeenten sinds 2011 verplicht om jeugdhulpverleners aan te stellen voor het benaderen en volgen van jonge voortijdige schoolverlaters die risico lopen om NEET te worden.⁵⁶

Moeilijk bereikbare jongeren vergen meestal bijzondere vormen van hulpverlening om te waarborgen dat ze toegang krijgen tot de nodige diensten. Dit is vooral relevant voor hen die hun opleiding reeds hebben gestaakt en voor hen die **meerdere obstakels moeten overwinnen**, vaak afkomstig uit een ongelijke/afwijkende achtergrond waardoor ze risico op discriminatie lopen bij de toegang tot zowel een opleiding als de arbeidsmarkt. Tot deze maatregelen behoort onder meer de **samenwerking met jongerencentra en andere relevante organisaties en ngo's** die met jongeren of kansarme groepen werken (zoals migranten, drugsverslaafden, wezen of gehandicapten). Campagnes met medewerking van actoren uit etnische of religieuze gemeenschappen en welzijnsorganisaties kunnen erg nuttig zijn, evenals een diversiteit aan leeftijdsgroepen en culturele achtergronden onder het personeel van de openbare diensten voor arbeidsvoorziening zelf. Zo hebben in Oostenrijk bezoeken aan moskeeën en culturele verenigingen, samenwerkingsovereenkomsten met Turkse en Servische kranten en anderstalige dvd's meegeholpen om in contact te komen met de moeilijkst bereikbare groepen.

Zoals blijkt uit de ervaringen in een aantal landen, kan het **creëren van speciale "contactpunten"** voor jongeren niet alleen helpen de drempel te verlagen, maar kan het de interventies en de activering ook effectiever maken doordat de coördinatie van de dienstverlening gefaciliteerd wordt. De structuur daarvan varieert van gespecialiseerde diensten voor jongeren binnen de openbare diensten voor arbeidsvoorziening, via onafhankelijke lokale of regionale instanties, tot particuliere aanbieders op contractbasis. In Denemarken, Duitsland en Oostenrijk zijn er banencentra voor jongeren als onderdeel van de openbare diensten voor arbeidsvoorziening. Andere instanties bieden hulp aan kansarme personen, zoals de "Missions locales" in Frankrijk, die zich inspinnen om te voorkomen dat jongeren NEET worden en mogelijkheden bieden aan schoolverlaters. De lokale dienst voor arbeidsvoorziening (Local Employment Services) in Ierland daarentegen zijn een voorbeeld van uitbesteding aan particuliere dienstverleners: in "jongerenhulpcentra" wordt intensieve bemiddeling en begeleiding aangeboden aan jonge schoolverlaters. Dergelijke jongerencentra zijn erg effectief als contactpunt waar andere relevante diensten, zoals loopbaanbegeleiding, gemeentelijke jeugd- of gezinshulp, schuldadviesverlening, diensten voor gehandicapten, verslaafden of ex-gedetineerden, worden geïntegreerd in de vorm van een one-stop shop of op basis van samenwerkingsovereenkomsten voor koppeling tussen de instanties.

Als oplossing voor het probleem dat veel jongeren in de NEET-groep niet bekend zijn bij de openbare diensten voor arbeidsvoorziening zijn in een aantal landen ad-hocagentschappen opgezet. Deze **"jeugdinstanties"** richten zich op het specifiek ondersteunen van jongeren in hun studie- en loopbaankeuze, zoals de "jeugdwerkgelegenheidscentra" in Litouwen of de "sturingscentra" in Zweden. De laatstgenoemde centra vormen een nationaal netwerk van onestopshopdiensten voor jongeren die op zoek zijn naar (her)integratie in onderwijs, opleiding of een baan, zonder dat ze daarvoor contact hoeven te zoeken met allerlei verschillende overheidsinstanties.

⁵⁶ Eurofound (2012) *Recent policy developments related to those not in employment, education and training (NEETs)*.

Afstemmen van hulp

Wanneer een jongere zich heeft ingeschreven bij de openbare diensten voor arbeidsvoorziening of een andere verantwoordelijke instantie (zoals een gemeentelijke dienst voor arbeidsvoorziening of een particuliere dienstverlener), valt of staat het welslagen van een vroegtijdige interventie en activering met **bindende voorschriften** op grond waarvan de jongere recht heeft op de diensten voor arbeidsvoorziening en waardoor de dienst voor arbeidsvoorziening verplicht wordt om de ingeschreven jonge werkloze onderwijs, een opleiding of baan aan te bieden op basis van een individueel actieplan. Tot de afzonderlijke vormen van hulpverlening behoren onder meer hulp bij het zoeken naar werk, doorverwijzing naar onderwijs of opleiding, en actieve arbeidsmarktmaatregelen voor wie deze nodig heeft.

In tijden van besparingen is het belangrijker dan ooit dat middenintensieve interventies, zoals onderwijs, opleiding of omvangrijkere steun aan hulpbehoevenden goed te richten. **Op maat gemaakte individuele actieplannen** vormen de belangrijkste initiële voorwaarde voor een geslaagde activering⁵⁷. Zowel de voorbereiding als de follow-up vereisen professionele, goed opgeleide medewerkers. De digitalisering betekent dat alle beschikbare kanalen moeten worden benut met de juiste mix van online-, zelfhulpmiddelen en persoonlijke dienstverlening. Jongeren met een **complexere problematiek hebben echter een "persoonlijke totaalaanpak" nodig**, waarin het complete beeld van obstakels en problemen van de jongere in kaart wordt gebracht en aangepakt, en hun vaardigheden en competenties worden geïnventariseerd. Een holistische begeleiding en casemanagement, inclusief een diepgaande beoordeling van de persoonlijke situatie waarbij rekening wordt gehouden met de algehele leefsituatie, met indien nodig een gedetailleerde follow-up. Omdat deze diensten niet door de openbare diensten voor arbeidsvoorziening alleen kunnen worden aangeboden, vindt veelal uitbesteding aan partners plaats. De uitkomsten van evaluaties laten zien dat deze aanpak in Duitsland, Oostenrijk en Slovenië succes heeft gehad.⁵⁸

Hoewel in de individuele actieplannen het accent ligt bij de meer stimulerende benaderingen, is het ook belangrijk dat het **beginsel van wederzijdse verplichting** (dus met beloningen en sancties) in het individuele actieplan terug te vinden is. Dit kan het best worden bereikt door beide partijen een document te laten ondertekenen. Er dient een redelijke balans te worden gevonden tussen ondersteuning en monitoring, terwijl er tegelijkertijd voor wordt gezorgd dat de regels voor activering worden nageleefd en dat er waar nodig sancties worden opgelegd met gevolgen voor het recht op uitkering of hulpverlening. Volgens deskundigen op dit gebied zijn sancties effectiever als ze duidelijk, traspgevijs, onmiddellijk en eerlijk zijn. Ook is het nodig om het recht op sociale bijstand voor sterk marginaliseringsgevoelige jongeren te koppelen aan een strenge aanpak van wederzijdse verplichtingen.⁵⁹ In het geval dat activeringsregelingen voortijdig worden gestaakt, moeten de mechanismen voor verdere hulp aan jongeren versterkt worden ingezet om sociale exclusie te voorkomen.

⁵⁷ Europese Commissie (2012) *Activation and Integration: Working with Individual Action Plans. Toolkit for Public Employment Services*; OESO (2007) *Activating the Unemployed: What Countries Do*, in: OESO (ed.), *OECD Employment Outlook* (blz. 207-242) Parijs; zie ook Europese Commissie (2012) *Activation and Integration: Working with Individual Action Plans. Toolkit for Public Employment Services*.

⁵⁸ Eurofound (2012) *Recent policy developments related to those not in employment, education and training (NEETs)*; Europese Commissie (2011) *Peer Review PES Young*.

⁵⁹ OESO (2010) *Off to a good start? Jobs for Youth*, Parijs.

3.3. Hulpmaatregelen ter bevordering van de arbeidsmarktintegratie

Voortijdig schoolverlaten

Van hen die in de EU hun onderwijs of opleiding voortijdig verlaten, heeft 54,2 % geen werk. Het terugdringen van voortijdige schoolverlaten is een belangrijke maatregel ter bestrijding van de jeugdwerkloosheid en is tevens een van de kerndoelstellingen van de Europa 2020-strategie. De lidstaten hebben afgesproken het Europese gemiddelde percentage van voortijdig schoolverlaten tegen 2020 terug te brengen tot minder dan 10 %. De aanbeveling van de Raad "*inzake beleid ter bestrijding van voortijdig schoolverlaten*"⁶⁰ benadrukt dat het nodig is om omvattend, sectoroverschrijdend beleid ten uitvoer te leggen om voortijdig schoolverlaten te bestrijden om daarbij zowel het algemeen onderwijs als het beroepsonderwijs aan te pakken en om jongeren te begeleiden en hun inzetbaarheid op de arbeidsmarkt te verbeteren.

Een dergelijk omvattend beleid ter bestrijding van voortijdig schoolverlaten zou compenserende maatregelen moeten behelzen ter bestrijding van de gevolgen van voortijdig schoolverlaten en hernieuwde toegang tot onderwijs en opleiding mogelijk moeten maken, om jongeren te helpen de relevante kwalificaties te behalen. Zeer relevant in dit verband zijn tweedekansprogramma's, evenals extra taalhelp voor hen die de taal van hun land van vestiging niet volledig beheersen. Programma's met een genderspect kunnen ook relevant zijn wanneer jonge mannen relatief meer kans lopen op voortijdig schoolverlaten (15,3 % van de mannen van 18-24 jaar oud verlaten voortijdig hun onderwijs of opleiding tegenover 11,6 % van de vrouwen).

Verder voorziet leren op de werkplek, voornamelijk duale beroepsopleiding, jongeren van relevante vaardigheden waaraan op de arbeidsmarkt behoefte bestaat. Meer inzicht in de wijze waarop de theorie in de praktijk wordt toegepast kan hen ook motiveren om verder theoretisch onderwijs te volgen. Ten slotte leveren deze benaderingen aanvangspunten en contacten op die de overstap naar de eerste baan kunnen faciliteren. Succesvolle studenten moeten een erkende accreditatie krijgen waarmee ze hun onderwijs of opleiding binnen het reguliere onderwijs- of opleidingsstelsel kunnen voortzetten.

Verbeteringen van het arbeidsmarktperspectief van voortijdige schoolverlaters op lange termijn zal ook bijdragen aan het succes van de jongerengarantie.

Aangeboden en gevraagde vaardigheden zijn niet op elkaar afgestemd

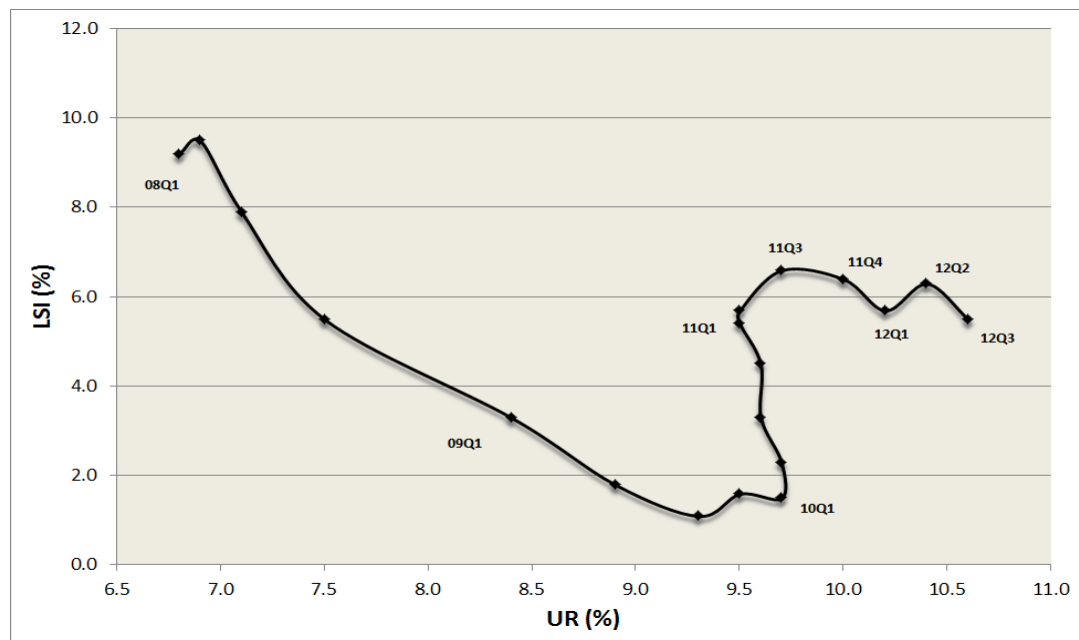
De huidige economische situatie, die zich kenmerkt door een hoge werkloosheid en tegelijkertijd hardnekkige vacatures in bepaalde beroepsgroepen, illustreert de aanzienlijke problemen waar Europa mee kampt op het gebied van de vaardigheden.

Vóór de crisis vertoonde zowel de Europese Unie als geheel als de meeste lidstaten een steeds efficiëntere afstemming van banen en vaardigheden. In de afgelopen twee jaar zijn echter zowel de werkloosheidspercentages als het aantal openstaande vacatures gestegen. Deze cijfers worden goed beschreven door de zogeheten Beveridge-kromme, die een verband legt tussen werkloosheidspercentages en vacatures. Wanneer het matchingproces goed werkt, vertoont de Beveridge-kromme een negatief verband tussen het werkloosheidspercentage en het aantal vacatures.

⁶⁰ PB C191 van 1 juli 2011, blz 1.

Dit was het geval in de EU-27 tot het eerste kwartaal van 2010. Sinds die tijd heeft het gestegen aantal vacatures geen effect gehad op de werkloosheid⁶¹.

Figuur 1: Beveridge-kromme, EU-27, 2008Q1-2012Q3

Bron: Eurostat

Korte omschrijving: de gebruikte gegevens zijn: i) het werkloosheidscijfer (UR, %), variabele "une_rt_q" en ii) het arbeidskrachtentekortcijfer (LSI, %), variabele "ei_bsin_q_r2", afgeleid uit de resultaten van de Europese bedrijvenenquête (percentage van de productiebedrijven die een tekort aan arbeidskrachten noemen als productiebeperkende factor).

Deze problemen – zoals deze blijken uit het verloop van de Beveridge-kromme – hangen mogelijk samen met een slechte afstemming van de vaardigheden⁶² en de onderwijskwalificaties⁶³ voor een bepaalde baan. Ook grote onderlinge verschillen tussen regio's en sectoren kunnen een indicatie zijn voor een potentiële regionale of sectorale gebrekkige afstemming, waarbij de nieuwe banen zich in een andere regio bevinden dan de mensen met de vaardigheden en kwalificaties waar de markt om vraagt.

⁶¹ Pas sinds korte tijd vertoont de Beveridge-kromme weer een negatieve trend, maar dit is niet voldoende om te kunnen zeggen dat er verbetering is in de afstemming van banen en vaardigheden in alle lidstaten.

⁶² Dat de vaardigheden slecht zijn afgestemd, betekent dat er een kloof is tussen de vaardigheden (generieke, technische en zachte vaardigheden) van de werknemer en de vaardigheden waar zijn of haar baan om vraagt. Een vaardighedenmismatch kan zowel een "vaardighedentekort" betreffen, waarbij de vaardigheden van de werknemer onvoldoende zijn voor de functie, als een "vaardighedenoverschot", waarbij de vaardigheden de behoeften van de functie overtreffen.

⁶³ Een slechte afstemming van de kwalificaties betreft het verschil tussen de onderwijskwalificaties (d.w.z. de academische vaardigheden) van de werknemer en de kwalificaties waarom diens functie vraagt. Dit kan zowel "overkwalificatie" betreffen, waarbij de kwalificaties van de werknemer te hoog zijn voor de functie, als "onderkwalificatie", waarbij de werknemer te weinig kwalificaties heeft voor de functie.

De Europese arbeidskrachtenenquête laat zien dat de gemiddelde frequentie van slecht aangepaste vaardigheden en kwalificaties in de periode 2001-2011 sterk verschilde per lidstaat⁶⁴. Wat slecht afgestemde kwalificaties betreft: gemiddeld is bijna 15 % van de Europese werknemers overgekwalificeerd en 21 % ondergekwalificeerd⁶⁵.

Deze slechte afstemming tussen de vraag naar arbeid en de vaardigheden en de locatie van potentiële werknemers is zeer ernstig, omdat dit mogelijk betekent dat de werkloosheid steeds meer structureel van aard zal worden. Een vergelijking tussen de cijfers van voor de crisis en de huidige cijfers toont een consequente toename van de structurele, langdurige werkloosheid. In het bijzonder de structurele werkloosheid in de EU-27 is met meer dan één procentpunt gestegen van 8,2 % in 2007 tot 9,3 % in 2012; de voorspellingen van de Europese Commissie⁶⁶ voor 2013 geven zelfs een nog hoger structureel werkloosheidscijfer (9,6 %).

Het aantal ICT-afgestudeerden is onvoldoende om alle vacatures in de ICT-sector te vullen, waar zelfs met de slechte economie van de laatste jaren de vraag naar ICT-professionals met 3 % per jaar stijgt. Bovendien zullen er in de EU in 2015 700 000 openstaande vacatures voor ICT-professionals zijn⁶⁷.

Niet-formele en informele leerervaring

In de huidige situatie van stijgende werkloosheid en gebrek aan economische groei kan een validatie van niet-formele en informele leerervaring een jonge werkloze die op zoek is naar zijn of haar eerste baan of die zeer weinig beroepservaring heeft, helpen om een marktwaarde toe te kennen aan de vaardigheden en competenties die hij of zij in diverse omgevingen heeft verkregen. Vanuit individueel perspectief verbetert de validatie van niet-formele en informele leerervaring bovendien het vooruitzicht op inzetbaarheid op de arbeidsmarkt, op een hoger loon en een sneller loopbaantraject, en geeft het een tweede kans aan diegenen die voortijdig van school zijn gegaan evenals een betere toegang tot formeel onderwijs of een formele opleiding, een betere motivatie en een groter zelfvertrouwen.

Niet-formeel leren vindt plaats in een formele leeromgeving maar levert over het algemeen geen kwalificatie of diploma op. Het gaat veelal om cursussen, workshops, conferenties of seminars. Informeel leren vindt plaats op verschillende plaatsen, zoals thuis, op het werk, bij een vereniging of in de dagelijkse interactie tussen mensen; dit omvat ook het leren van talen, culturele normen en sociale gewoonten.

Op dit moment hebben vier lidstaten een uitgebreid systeem ingevoerd voor de validatie van niet-formeel en informeel leren:

In Frankrijk kan iedere kwalificatie, met uitzondering van gereguleerde beroepen zoals dat van arts, tandarts, dierenarts of architect, worden verkregen door middel van validatie van niet-formeel en informeel leren. Hiertoe dienen personen de gegevens van hun leerervaringen

⁶⁴ Ramingen van Cedefop (zie de Evaluatie van de ontwikkelingen op het gebied van de werkgelegenheid en op sociaal gebied in Europa 2012, verschijnt binnenkort).

⁶⁵ Eigen ramingen van Cedefop op basis van EULF-gegevens (zie de Evaluatie van de ontwikkelingen op het gebied van de werkgelegenheid en op sociaal gebied in Europa 2012, verschijnt binnenkort).

⁶⁶ Jaarlijkse macro-economische databank van het directoraat-generaal Economische en Financiële Zaken van de Europese Commissie, beschikbaar op:

http://ec.europa.eu/economy_finance/ameco/user/serie/ResultSerie.cfm

⁶⁷ Verslag van de Europese Commissie *Anticipating the Evolution of the Supply and Demand of e-Skills in Europe (2010-2015)*, Empirica and IDC Europe, december 2009. Bijgewerkte voorspelling gepresenteerd op de European e-Skills Conference, Brussel, 13 december 2011.

en de daarbij verworven vaardigheden en competenties in. Een deskundige jury, aangesteld door het desbetreffende ministerie, kan vervolgens een volledige of gedeeltelijke kwalificatie toekennen. Een vergelijkbaar systeem bestaat in Luxemburg.

In Nederland kunnen mensen een beschrijving van hun ervaringen indienen bij een erkende aanbieder van "ervaringscertificaten" ten behoeve van een sollicitatie of formele erkenning door een examencommissie. In Finland staat de onderwijswetgeving validatie van ervaringen toe op tal van onderwijsgebieden en -niveaus.

Op 26 november 2012 bereikte de Raad politieke overeenstemming over een aanbeveling betreffende de validatie van niet-formeel en informeel leren, op grond waarvan de lidstaten uiterlijk in 2012 regelingen voor de validatie van niet-formeel en informeel leren tot stand moeten hebben gebracht, met inachtneming van de nationale omstandigheden en bijzonderheden zoals zij dit nodig achten.

Jong ondernemerschap: banen en competenties creëren

Ondernemerschap wordt niet altijd gezien als een gebruikelijke weg om werkgelegenheid te promoten. Ondernemerschap is echter zeker een van de mogelijkheden om de werkgelegenheid te bevorderen en de jeugdwerkloosheid te bestrijden⁶⁸. Sterker nog, ideeën ontwikkelen en in daden omzetten is een van de sleutelcompetenties van een leven lang leren in de aanbeveling van de Commissie inzake sleutelcompetenties van 2006⁶⁹, omdat het een horizontale vaardigheid is die de inzetbaarheid op de arbeidsmarkt of als ondernemer bevordert.

Jongeren moeten vertrouwd worden gemaakt met wat ondernemerschap inhoudt en ondernemer worden moet voor jongeren een aantrekkelijk alternatief zijn. Succesvolle ondernemers als rolmodellen zijn belangrijk voor het bevorderen van de ondernemersgeest bij jongeren.

De OESO publiceerde begin 2012 een beleidsoverzicht over ondernemerschap onder jongeren⁷⁰ waarin wordt beklemtoond dat jongeren, hoewel ze een onwaarschijnlijke doelgroep voor het ondernemerschap vormen (door hun gebrek aan ervaring en financiële middelen), niettemin interesse hebben voor het ondernemerschap en dat velen van hen het werken als zelfstandige als een reële mogelijkheid zien. De resultaten van de Eurobarometer 2009⁷¹ wijzen erop dat de twee jongste leeftijdscohorten (leeftijdsgroepen van 15-24 en 25-39) de meeste interesse hebben voor zelfstandige arbeid: in deze cohorten antwoordde resp. 40 % en 42 % dat zelfstandige arbeid in de eerstkomende vijf jaar "zeer goed haalbaar" of "goed haalbaar" was, veel meer dan de cijfers voor de cohorten 40-54 en 55+ (resp. 29 % en 13 %).

⁶⁸ Zelfstandige arbeid is belangrijk voor het creëren van banen. 85 % van de nieuw opgezette ondernemingen zijn micro-ondernemingen met minder dan tien werknemers. In de Europese Unie worden door iedere nieuw opgerichte onderneming gemiddeld twee banen gecreëerd. Toch blijkt uit een peiling van Eurobarometer uit 2009 dat 28 % van de bevolking in de EU een positie als zelfstandige binnen de eerstkomende vijf jaar "zeer goed mogelijk" of "goed mogelijk" achtte. Dit cijfer is echter wel lager dan in de Verenigde Staten of in China waar respectievelijk 36 % en 49 % een positie als zelfstandige binnen de eerstkomende vijf jaar "zeer goed mogelijk" of "goed mogelijk" achtte.

⁶⁹ In de aanbevelingen van de Commissie inzake sleutelcompetenties voor een leven lang leren (2006/962/EG) wordt benadrukt dat onder initiatief en ondernemerszin iemands vermogen wordt verstaan om ideeën in daden om te zetten, en dat de ontwikkeling daarvan belangrijk is (PB L 394 van 30 december 2006):

http://europa.eu/legislation_summaries/education_training_youth/lifelong_learning/c11090_en.htm

⁷⁰ Bekendgemaakt in het kader van een onderzoek naar een "Panorama on Entrepreneurial Activities in Europe" in opdracht van de Commissie:
<http://www.oecd.org/regional/leedprogrammeloconomicandemploymentdevelopment/Youth%20Policy%20Brief.pdf>

⁷¹ Europese Commissie (2009), *Eurobarometer*, "Entrepreneurship in the European Union and Beyond".

Jongeren kunnen te maken krijgen met specifieke obstakels die het sommigen van hen onmogelijk maken om hun ideeën in projecten om te zetten. Deze obstakels zijn onder meer een gebrek aan ondernemersvaardigheden, eerdere werkervaring en goede toegang tot financiering. De Europese Commissie ondersteunt het jonge ondernemerschap al door promotie van onderwijs over ondernemerschap op scholen en universiteiten en via het Europese uitwisselingsprogramma "Erasmus voor ondernemers"⁷², waarbij jonge ondernemers worden begeleid door hun meer ervaren collega's.

Via de Europese Progress-microfinancieringsfaciliteit⁷³ wil de Commissie de beschikbaarheid van microkrediet verbeteren voor hen die als zelfstandige aan de slag willen of een micro-onderneming willen starten en die (zoals dit voor jongeren het geval is) moeilijkheden ondervinden bij het verkrijgen van traditioneel krediet; dit geldt ook voor diegenen die hun intrede doen op de arbeidsmarkt. Het toekomstige Programma van de Europese Unie voor sociale verandering en innovatie⁷⁴ (2014-2020) zal doorgaan met het bevorderen van de toegang tot financiering voor micro-ondernemers en sociale ondernemers.

Loonsubsidies en indirecte loonkosten⁷⁵

Te hoge **indirecte loonkosten** – zoals de werkgeversbijdrage voor de sociale zekerheid – kunnen een nadelig effect hebben op de vraag naar arbeid, met name voor groepen met een relatief lage productiviteit, zoals jongeren aan het begin van hun loopbaan, omdat hun arbeid onderhevig is aan een zeer elastische (gevoelige) vraag. Daarom kan het verkleinen van de belastingwag op arbeid (in het bijzonder de indirecte loonkosten), mits dit op begrotingsneutrale wijze gebeurt door middel van **verplaatsing** naar milieu-, verbruiks- of onroerendgoedbelastingen, een positief effect hebben op de vraag naar arbeid en daarmee ook een instrument vormen voor een succesvolle jongerengarantieregeling. **Gerichte** verlaging voor de groepen met een gevoelige vraag naar arbeid zal naar verwachting een positief effect hebben op de werkgelegenheid onder deze groepen. Een dergelijke regeling moet echter met zorg worden opgezet en uitgevoerd om te voorkomen dat deze een nadelig effect heeft op de werkvooruitzichten van groepen die (net) niet in aanmerking komen.

Loonsubsidies (aanwervingskredieten) zijn premies die aan werkgevers worden betaald voor het aanwerven van werknemers uit bepaalde groepen in de vorm van een subsidie voor hun loon. Dit middel kan ook worden ingezet om een succesvolle jongerengarantieregeling te garanderen, omdat ze het potentieel hebben om de werkgelegenheid te bevorderen. Een aanwervingskrediet verlaagt de arbeidskosten voor de werkgever en vergroot daarmee diens bereidheid om nieuwe werknemers aan te werven en daardoor uiteindelijk nieuwe banen te creëren.

Werkgevers moeten de aanwervingskredieten gericht toepassen op **nieuwe aanwervingen**. Hiermee kunnen werkgevers worden gestimuleerd om netto extra personeel aan te werven, waardoor banen worden gecreëerd die er anders niet zouden zijn. Maatregelen die specifiek gericht zijn op kwetsbare groepen zoals jongeren kunnen een positief effect hebben, vooral wanneer aanwervingskredieten gecombineerd worden met aanvullende inspanningen ten behoeve van de doelgroep. Subsidies zijn doeltreffender wanneer er sprake is van een goede afstemming, grondige voorbereiding van de plaatsing door de dienst voor arbeidsvoorziening, en waar nodig de mogelijkheid van follow-upadvies aan jongeren en werkgevers.

⁷² <http://www.erasmus-entrepreneurs.eu>

⁷³ <http://ec.europa.eu/epmf>

⁷⁴ COM(2011) 609 van 6 oktober 2011.

⁷⁵ Op de kwesties van loonsubsidies en indirecte loonkosten is ingegaan in het "Werkgelegenheidspakket" (*Naar een banenrijk herstel*, COM(2012) 173 van 18 april 2012) en in het thematisch rapport 2011 van EMCO: "Reaching the Employment Target" (Brussel, 22 november 2011, 17239/11).

Voor de bovengenoemde maatregelen moet rekening worden gehouden met de regels voor staatssteun. Merk in dat verband op dat algemene maatregelen ter bevordering van de aanwerving van jongeren, die openstaan voor alle bedrijven in alle sectoren van de economie, niet als staatssteun zullen worden beschouwd. Selectieve maatregelen daarentegen, die bijvoorbeeld beperkt zijn tot bepaalde typen bedrijven of tot bepaalde sectoren, of waar sprake is van een discretionaire bevoegdheid van de overheid, gelden mogelijk wel als staatssteun wanneer de andere voorwaarden van artikel 107, lid 1, VWEU vervuld zijn.

Arbeidsmobiliteit

Recente ramingen (eerste kwartaal 2012) op basis van de EU-arbeidskrachtenenquête⁷⁶ wijzen erop dat circa 3,0 % van de EU-burgers (in de arbeidleeftijd, 15-64) in een andere lidstaat woont. Dit zijn ongeveer 9,5 miljoen mensen. Er is sprake van een sterke toename ten opzichte van 2005 (+50 %, aangezien dit percentage toen precies 2,0 % bedroeg, wat neerkomt op 6,2 miljoen mensen).

Hoewel de werkloosheid in de EU hoog blijft, zijn er volgens de Europese vacaturemonitor paradoxaal genoeg ook meer dan 2 miljoen onvervulde vacatures in de EU. Deze zijn voornamelijk te wijten aan een slechte afstemming tussen aanbod van en vraag naar arbeid en aan een te geringe arbeidsmobiliteit op regionaal, nationaal en Europees niveau.

Jongeren vormen een van de groepen met de grootste neiging tot mobiliteit. Werkervaring in het buitenland kan toegevoegde waarde hebben voor een leven lang leren en hun loopbaan⁷⁷ en kan hun kansen op werk vergroten.

De arbeidsmobiliteit zou dan ook kunnen worden bevorderd om het probleem van de jeugdwerkloosheid aan te pakken, om werkgevers te helpen bij het vinden van de vaardigheden die ze zoeken maar op de lokale arbeidsmarkt niet kunnen vinden, en om de lidstaten in de gelegenheid te stellen aan iedere jongere binnen vier maanden nadat hij of zij werkloos wordt of het formele onderwijs verlaat een kwalitatief goede baan, voortgezette opleiding, leerlingplaats of stage aan te bieden.

Het werkgelegenheidspakket vraagt om succesvollere, dynamischere, vlottere arbeidsmarkten en in de jaarlijkse groeianalyse van de Commissie voor 2013⁷⁸ wordt benadrukt dat nu bepaalde regio's en sectoren gebrek hebben aan de werknemers die aan hun behoeften tegemoetkomen, deze knelpuntberoepen en slecht afgestemde vaardigheden moeten worden aangepakt door middel van vergroting van de arbeidsmarktparticipatie, verbetering van de vaardigheden en bevordering van de mobiliteit. Om verbetering in deze situatie te brengen moet het werkgelegenheidsbeleid het wisselen van baan stimuleren, dat leidt tot verbeteringen in de productiviteit en werkkwaliteit; werknemers moeten de juiste vaardigheden bezitten en mensen moet voldoende mobiel zijn om te reageren op vacatures in een andere lidstaat of regio.

Investerings in vaardigheden en omscholing zijn essentieel voor het bevorderen van toekomstige verbeteringen van de mobiliteit en de productiviteit. Het is zelfs zo dat een groot deel van het verlies aan concurrentievermogen in veel lidstaten kan worden verklaard door een geringe productiviteitstoename ten gevolge van tekortschietende investeringen in beleid en instrumenten ter verbetering van de vaardigheden. Versterking van het beleid op vaardigheidsgebied is ook essentieel

⁷⁶ Eurostat, EU-arbeidskrachtenenquête, (lfsq_pganws).

⁷⁷ Dit houdt in dat een loopbaan tijdens het hele leven gekenmerkt kan zijn door circulaire mobiliteit, met evenveel binnenlandse als buitenlandse werkperiodes.

⁷⁸ COM(2012) 750 van 28 november 2012.

om de huidige schaarste aan de aanbodzijde en de slechte afstemming op de arbeidsmarkt aan te pakken; vervolgens kan dan de mobiliteit worden gestimuleerd.

Verder kan een echte EU-brede arbeidsmarkt met voldoende soepelheid alleen tot stand komen wanneer de nog overblijvende juridische en praktische obstakels voor de mobiliteit voor bedrijven en werknemers worden weggenomen.

Hiertoe is de Europese Commissie thans bezig met een herpositionering van Eures, het Europees netwerk van diensten voor de arbeidsvoorziening⁷⁹. Na deze hervorming wordt Eures een EU-breed instrument voor afstemming van de vaardigheden, plaatsing en aanwerving, waartoe ook de uitvoering zal behoren van gerichte mobiliteitsregelingen voor bepaalde beroepen, sectoren en cohorten (waaronder ook jongeren). Deze benadering zal het stramien volgen van de proefactie⁸⁰ "Je eerste Eures-baan", die opgezet werd om jonge Europeanen van 18 tot 30 jaar oud te helpen bij het vinden van werk in een ander EU-land. De regeling is gebaseerd op ondersteuning vanuit de nationale diensten voor arbeidsvoorziening – informatie, een baan zoeken, aanwerving en financiering – zowel voor jonge werkzoekenden als voor bedrijven met knelpunten in de vacatures die belangstelling hebben om buiten hun eigen land personeel aan te werven.

3.4. HET EUROPESE STANDPUNT

Gebruik van Europese structuurfondsen

Zoals blijkt uit de antwoorden van de lidstaten die de Commissie heeft ontvangen op een vragenlijst over jeugdbeleid en waarin verslag wordt uitgebracht over het initiatief "Kansen voor jongeren", heeft dit initiatief een belangrijke rol gespeeld als drijvende factor achter de verdere toekenning van uitgebreide financieringsmiddelen van de EU, vooral van het ESF en het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling (EFRO), aan maatregelen om de jeugdwerkloosheid tegen te gaan. Een opmerkelijk voorbeeld daarvan is Italië dat, in het kader van zijn Cohesie-actieplan, tot nog toe 6 miljard EUR in twee fasen heeft herschikt. Een belangrijk aandeel daarvan werd bestemd voor acties rond werkloosheid en onderwijs.

Het Europees Sociaal Fonds ondersteunt in de huidige programmeringsperiode 2007-2013 een reeks acties die erop gericht zijn de toegang tot werkgelegenheid en de duurzame inclusie van werkzoekenden op de arbeidsmarkt te verbeteren. Een bijzondere nadruk ligt daarbij op het voorkomen van langdurige werkloosheid en jeugdwerkloosheid. Lidstaten hebben een aanzienlijke hoeveelheid middelen uitgetrokken voor een vlottere overgang tussen school en werk voor jongeren en bijkomende maatregelen voor integratie op de arbeidsmarkt, zoals een gericht activeringsbeleid, loonsubsidies, maatregelen om ondernemen door jongeren en het starten van bedrijven aan te moedigen. Subsidies voor tijdelijke indienstneming is een instrument dat reeds door de lidstaten ten uitvoer wordt gelegd in het kader van de economische crisis en kan door het ESF worden ondersteund. Bij de ondersteuning van het ESF bij subsidies voor tijdelijke indienstneming moeten ook bepaalde eisen worden nageleefd die verband houden met regels rond overheidssteun en nationale cofinanciering. Voorbeelden van jongerengarantieactiviteiten/-interventies die door het ESF kunnen worden ondersteund vindt u in bijlage II.

⁷⁹ C(2012) 8548 van 26 november 2012.

⁸⁰ <http://ec.europa.eu/social/yourfirsteuresjob>

Het voorstel voor een ESF-verordening voor de volgende programmeringsperiode 2014-2020 omvat een speciale ESF-investeringsprioriteit die gericht is op de duurzame arbeidsmarktintegratie van jonge mensen die geen werk hebben en evenmin onderwijs of opleiding volgen. Van de lidstaten die te maken hebben met een hoge graad van jeugdwerkloosheid wordt dus verwacht dat zij van jonge werklozen een specifieke doelgroep maken voor financiering door het ESF. Deze laatste vertegenwoordigen de resultaten die zijn bereikt via steun uit EU-fondsen. EU-fondsen kunnen ook worden gebruikt om het scheppen van werkgelegenheid voor jongeren te ondersteunen via maatregelen voor startende kmo's en zelfstandig ondernemen.

Maatregelen in het kader van het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling (EFRO) ter ondersteuning van werkgelegenheid voor jongeren en arbeidsmobiliteit omvatten in het bijzonder steun voor kmo's, de ontwikkeling van starterscentra, investering in onderwijs en sociale infrastructuur, evenals infrastructuur voor openbare diensten voor arbeidsvoorziening. Bovendien bevordert het EFRO, in het kader van grensoverschrijdende samenwerkingsprogramma's, de integratie van grensoverschrijdende arbeidsmarkten, met inbegrip van grensoverschrijdende mobiliteit, gezamenlijke plaatselijke werkgelegenheidsinitiatieven en gezamenlijke opleidingscursussen.

Jeugdwerkgelegenheid zal ook worden gestimuleerd en ondersteund via het Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling (Elfpo) op het gebied van ontwikkeling van landbouw en plattelandsbedrijven. Jongeren in landelijke gebieden zullen de kans hebben hun eigen landbouwbedrijf op te richten, een plattelandsbedrijf te starten of deel te nemen aan verscheidene samenwerkingsactiviteiten die in het kader van het Elfpo kunnen worden ondersteund. Ze kunnen ook relevante opleiding en professioneel advies krijgen over de manier waarop ze hun bedrijf kunnen beheren en leiden. Bovendien kunnen ze betrokken worden bij de plaatselijke ontwikkeling van hun woongebied via het Leader-initiatief⁸¹.

Van de komende partnerschapsovereenkomsten en operationele programma's wordt daarom verwacht dat ze een aanzienlijke nadruk leggen op de kwestie van de overgang van school naar werk en de integratie van jongeren op de arbeidsmarkt. Bovendien worden de lidstaten tijdens de volgende programmeringsperiode aangemoedigd om mogelijkheden te zoeken voor een nauwere samenwerking en geïntegreerde benaderingen tussen de vijf onder het gemeenschappelijk strategisch kader van de EU vallende fondsen⁸² (GSK) om uitgebreide oplossingen aan te reiken. In het kader hiervan overschrijdt jongerenintegratie een aantal onderling verbonden beleidsgebieden, bijvoorbeeld onderwijs, werkgelegenheid, sociale inclusie en sociaal ondernemerschap, en woon- en bedrijfsklimaat, wat investeringssteun van meerdere GSK-fondsen zou omvatten. Vanuit het standpunt van de EU-fondsen kan een "jongerengarantie" in het bijzonder een doeltreffend beleidsinstrument bieden waaruit de toegevoegde waarde van EU-investeringen in maatregelen met blijvende effecten blijkt.

Tijdens de programmeringsperiode 2007-2013 hielp de Commissie de lidstaten met betrekking tot wederzijds leren en het voorbereiden van gezamenlijke voorstellen over het beleid inzake jeugdwerkgelegenheid via het Europees netwerk voor jeugdwerkgelegenheid, dat wordt medegefinancierd uit de technische bijstand van het ESF⁸³. Aan de vooravond van de vaststelling van de verordeningen betreffende de GSK-fondsen van de EU voor de volgende programmeringsperiode

⁸¹ http://enrd.ec.europa.eu/leader/nl/leader_nl.cfm

⁸² ESF, EFRO/Cohesiefonds, Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling, Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij.

⁸³ www.youthemploymentnet.eu

zal de Commissie met de lidstaten hun voorlopige standpunten over de belangrijkste landenspecifieke uitdagingen bespreken.

Om de opname van de structuurfondsen in de huidige programmeringsperiode te versnellen, moeten de lidstaten er actiever naar streven de reeds bestaande maatregelen voor activering van de jongeren volledig ten uitvoer te leggen (in het bijzonder na de nieuwe toekenning van fondsen). De beheerautoriteiten kunnen, in een partnerschap met de sociale partners en bij het uitwerken van oproepen tot indiening van voorstellen voor ESF-projecten, de maatregelen vastleggen waarvoor de tenuitvoerlegging op de snelste en meest doeltreffende wijze een garantie kan bieden voor werkgelegenheid of opleiding voor jongeren. Opleidingsvouchers en subsidies voor ondernemerschap zouden bijvoorbeeld dergelijke instrumenten kunnen zijn. De Commissie moedigt ook de toepassing van vereenvoudigde kostenopties aan, namelijk vaste eenheidstarieven voor bepaalde kostenposten door standaardschalen van eenheidskosten en forfaits toe te passen, om de boekhouding en tenuitvoerlegging van projecten te vergemakkelijken. Vereenvoudiging en resultaatgebaseerd beheer worden verder doorgevoerd in de regelgevingsvoorstellen van de Commissie voor de programmeringsperiode 2014-2020 via de introductie van gezamenlijke actieplannen. Deze grootschalige reeksen projecten, die bouwen op vooraf gedefinieerde en overeengekomen beleidsuitkomsten en -resultaten, kunnen een flexibel en doeltreffend instrument zijn om ervoor te zorgen dat de EU-fondsen de beleidsdoelstellingen ondersteunen. Sommige lidstaten leggen in de huidige periode reeds vergelijkbare maatregelen ten uitvoer.

Europees semester

De Commissie engageert zich om de tenuitvoerlegging van jongerengarantieregelingen, evenals hun impact in de lidstaten, te controleren. Ze zal dit voornamelijk doen in het kader van het Europees semester en de landenspecifieke aanbevelingen.

Om het concurrentievermogen te verbeteren en ervoor te zorgen dat de doelstellingen van de Europa 2020-strategie inzake slimme, duurzame en inclusieve groei worden behaald, heeft de Europese Commissie een jaarlijkse cyclus van economische beleidscoördinatie, het Europees semester, opgezet.

Het Europees semester begint wanneer de Commissie op het einde van het jaar de jaarlijkse groeianalyse (Annual Growth Survey, AGS) vaststelt. Daarin staan de EU-prioriteiten om groei en schepping van banen te stimuleren op korte en middellange termijn. In april dienen de lidstaten hun stabiliteits- of convergentieprogramma's en nationale hervormingsprogramma's in. In de loop van mei en juni analyseert de Commissie deze documenten met het oog op de prioriteiten die in de jaarlijkse groeianalyse uiteengezet zijn en evalueert ze de evolutie inzake vorige aanbevelingen. Ten slotte formuleert de Commissie landenspecifieke aanbevelingen, die eind juni formeel door de Raad worden vastgesteld.

Omdat de jongeren behoren tot de groepen die het zwaarst onder de crisis te lijden hebben, nam de jeugdwerkloosheid tijdens de eerste twee Europese semesters een prominente plaats in. Het pakket van de jaarlijkse groeianalyse van 2011 wees op het belang van geschikte maatregelen gericht op jongeren om een "verloren generatie" te vermijden. Deze boodschap werd in de jaarlijkse groeianalyse van 2012 nog versterkt. Een groot aantal lidstaten heeft landenspecifieke aanbevelingen ontvangen gekoppeld aan de verbetering van de situatie van de jeugd op de arbeidsmarkt⁸⁴. Dit kader zal worden gebruikt

⁸⁴ In het kader hiervan moeten de lidstaten zich verder concentreren op de ontwikkeling van vaardigheden (FI, ES), de onderwijs- en opleidingssystemen en de vaardigheden van jongeren afstemmen op de noden van de arbeidsmarkt en/of de beschikbaarheid van leerlingstelsels vergroten (DK, EE, FR, ES, LT, LV, LU, MT, PL, SK, SI, UK). Zij moeten stimulansen bevorderen voor bedrijven om jongeren in

om de stappen te controleren die de lidstaten hebben genomen (en de impact ervan) naar de tenuitvoerlegging van de jongerengarantieregelingen.

In de jaarlijkse groeianalyse van 2013⁸⁵ heeft de Commissie benadrukt dat de lidstaten de overgang van school naar werk voor jongeren veilig moeten stellen en jongerengarantieregelingen moeten ontwikkelen en ten uitvoer leggen, waarbij elke persoon jonger dan 25 jaar binnen vier maanden nadat hij het formele onderwijs heeft afgerond of werkloos is geworden een werkaanbieding, een voortgezette opleiding, een leerlingplaats of een stageplaats krijgt. Dergelijke regelingen kunnen worden medegefinancierd door het Europees Sociaal Fonds.

Van elkaar leren

Wederzijds leren zal voor de lidstaten een cruciaal hulpmiddel zijn om tot een geslaagde jongerengarantie te komen.

Programma's en initiatieven voor wederzijds leren kunnen helpen de kennis en deskundigheid te delen tussen actoren die worden geconfronteerd met vergelijkbare problemen. Van elkaar leren en lessen trekken, wat kan worden toegepast op de eigen nationale/regionale/lokale situatie, is een rendabele manier om nieuwe vaardigheden en bekwaamheden te verwerven en zo het hoofd te bieden aan nieuwe uitdagingen op de arbeidsmarkt.

Met de resultaten van dit soort oefeningen kunnen bepaalde elementen en aspecten worden overgedragen van het ene land naar het andere en worden toegepast in een lokale/nationale context. Dit soort oefening herhalen op lidstaatniveau kan helpen kennis te verspreiden tussen relevante partners en hen in staat stellen efficiënter te zijn in hun eigen werk. Het is ook een manier om het risico te verminderen in de tenuitvoerlegging van nieuwe regelingen en te zorgen voor een groter rendement op investeringen op basis van voordien beproefde en geteste beleidsopties.

Op Europees niveau is de doelstelling van het **programma "Van elkaar leren"** (Mutual Learning Programme, MLP) op het gebied van werkgelegenheid wederzijds leren aanmoedigen op alle beheerniveaus en de overdracht van de meest doeltreffende beleidslijnen uitbreiden⁸⁶.

In 2013 en de jaren daarna kon het MLP zich toespitsen op de overdracht van kennis over jongerengarantieregelingen tussen lidstaten met vergelijkbare patronen van NEET's of die voldoen aan specifieke situaties met groepen die te maken hebben met meerdere barrières. Op die manier zou het ervoor zorgen dat de meest doeltreffende beleidslijnen en maatregelen bekend zijn bij alle betrokken belanghebbenden in de lidstaten en het zou het ontwerp en de levering van toekomstige jongerengarantieregelingen helpen verbeteren.

De Europese Commissie zal ook blijven toezicht houden op de opname en tenuitvoerlegging van jongerengarantieregelingen via het Europees netwerk van openbare diensten voor arbeidsvoorziening en lessen trekken uit nationale programma's. Daarenboven zal er in de toekomst een nauwere

dienst te nemen (IT) en zelfstandig ondernemen en het starten van bedrijven bevorderen (CY, IT). Zij worden uitgenodigd om het uitvalpercentage en het aantal voortijdige schoolverlaters terug te dringen (AT, DK, HU, ES, IT, LV, MT, UK) en de toegang tot onderwijs en opleiding voor kwetsbare groepen te verbeteren (BG, DE, HU, SK). Daarenboven worden zij opgeroepen asymmetrieën in arbeidsbeschermingswetgeving tussen verschillende soorten contracten aan te pakken en de segmentatie van de arbeidsmarkt te verminderen (FR, IT, LT, PL, SE, SI).

⁸⁵ COM(2012) 750 van 28 november 2012.

⁸⁶ Zo overwoog het MLP in 2011 en 2012 manieren om jongeren een snelle overgang van onderwijs/opleiding naar de arbeidsmarkt te bieden, bijvoorbeeld ook voor hooggekwalificeerde jongeren en voor jongeren die een duaal opleidingsstelsel hebben voltooid.

samenwerking zijn met het programma Van elkaar leren in de sociale open coördinatiemethode, dialoog tussen openbare diensten voor arbeidsvoorziening en, waar relevant, andere uitwisselingen die door de Commissie worden ondersteund, om overlappingsen te vermijden, zowel met betrekking tot inhoud als timing.

Het wederzijdse leerproces zal ook rekening houden met ervaringen van buiten de EU die nuttig kunnen zijn. Verder zal het proces ernaar streven de betrokkenheid van andere belanghebbenden te verbeteren en uit te breiden, in het bijzonder sociale partners, maar ook ngo's, academische instituten, internationale organisaties enz. om te zorgen voor een ruimere verspreiding van de resultaten.

Op 20 augustus 2012 heeft de Commissie een oproep tot indiening van voorstellen gelanceerd in het kader van een **voorbereidende actie van het Europees Parlement** rond jongerengarantieregelingen, gefinancierd met 4 miljoen EUR. Doel van deze oproep is het ondersteunen van partnerschappen voor activeringsmaatregelen gericht op jongeren via projecten in het kader van jongerengarantieregelingen op nationaal, regionaal of lokaal niveau.

De ervaring die wordt opgedaan bij de projecten die in het kader van deze oproep worden geselecteerd, zal de lidstaten verscheidene regelingen, patronen en praktische aanbevelingen verstrekken om de jongerengarantie op te zetten met het oog op de toekomstige financieringsprogramma's van de Unie die relevant zijn voor jongeren en integratie op de arbeidsmarkt. Op die manier wordt de weg voor toekomstige ESF-actie geëffend. De Commissie zal een valorisatieconferentie organiseren waarbij alle lidstaten betrokken zijn (in het bijzonder beheerautoriteiten van het ESF) om de verschillende regelingen, patronen en praktische aanbevelingen die het resultaat zijn van deze oproep aan alle lidstaten voor te stellen, en verwacht van hen dat ze de resultaten van de gefinancierde projecten ten volle benutten.

Het Europees sociaaleconomisch onderzoek spitst zich al geruime tijd toe op jeugdwerkloosheid en op aspecten van de sociale uitsluiting (en potentieel voor inclusie) van jongeren. De bevindingen van deze reeks projecten werden onlangs samengevat in beleidsevaluaties⁸⁷, die onderzoeksbevindingen en beleidsaanbevelingen omvatten over werkgelegenheid, onderwijs en opleiding, jeugd- en sociaal beleid.

Voor het laatste jaar van KP7 heeft het programma Menswetenschappen opgeroepen tot een grootschalig geïntegreerd onderzoeksproject Jeugdwerkloosheid in Europa overwinnen ("Overcoming youth unemployment in Europe")⁸⁸. Het doel is een volledig inzicht in de oorzaken van zeer hoge werkloosheidspercentages bij jongeren te ontwikkelen en de doeltreffendheid te beoordelen van het arbeidsmarktbeleid dat is uitgestippeld om dit verschijnsel terug te dringen.

Evaluatie en continue verbetering van de jongerengarantieregelingen

Zowel op nationaal als op EU-niveau moeten alle acties en programma's die bijdragen tot het opzetten van jongerengarantieregelingen worden beoordeeld en geëvalueerd. Zij zullen inderdaad de continue verbetering van de bestaande regelingen mogelijk maken en het beleid verder opbouwen dat ten uitvoer moet worden gelegd om de jeugdwerkloosheid in Europa te verminderen.

⁸⁷ Beleidsevaluaties *New skills and jobs in Europe: Pathways towards full employment* en *Social inclusion of youth on the margins of society* (Europese Commissie, 2012)
http://ec.europa.eu/research/social-sciences/pdf/new-skills-and-jobs-in-europe_en.pdf
http://ec.europa.eu/research/social-sciences/pdf/social-inclusion-of-youth_en.pdf

⁸⁸ SSH.2013.1.2-1. "Overcoming youth unemployment in Europe" (EU-financiering: min.: 4 000 000 EUR - max.: 5 000 000 EUR).

Tot nog toe werden er nog maar weinig van dat soort oefeningen uitgevoerd. De openbare diensten voor arbeidsvoorziening van de twaalf deelnemende lidstaten⁸⁹ verklaarden dat een aantal gevallen van landen (zoals Oostenrijk of Frankrijk) de mogelijkheden van het controleren van begunstigen voor en na de toepassing van een maatregel aantoonde. Zo is niet alleen een evaluatie van de resultaten mogelijk, maar kunnen de meest rendabele initiatieven worden geïdentificeerd.

De verzameling van gegevens op deze schaal werd in vele landen echter als onmogelijk beschouwd in het licht van eisen inzake gegevensbescherming. Daardoor kwam de nadruk te liggen op de nood aan meer gerichte evaluatiestudies of gecontroleerde proeven.

Daarenboven moet, zelfs in landen met bestaande evaluatiesystemen, een sterker verband worden gelegd tussen de op feiten gebaseerde onderbouwing en de manier waarop de bevindingen moeten worden gebruikt voor organisatorisch leren en (toekomstig) beleidsontwerp.

In het VK werd het Centre for the Analysis of Youth Transitions (CAYT) opgericht om bewijs te leveren over overgangen die door jongeren werden gemaakt en een feitenbasis aan te reiken voor belangrijke beleidsmaatregelen van de overheid, zoals het optrekken van de school- of opleidingsplichtige leeftijd tot 18 jaar. Het CAYT is een mechanisme waarmee het VK het inzicht wil verbeteren in de overbruggingsperiode tussen de kindertijd en de volwassenheid en de manier waarop die in de loop van de tijd verandert. Daarbij ligt de nadruk in het bijzonder op de graad van doeltreffendheid van een reeks beleidsinterventies.

Eurofound heeft onlangs een kort rapport bekendgemaakt⁹⁰ waarin een oordeel wordt geveld over de Zweedse en Finse ervaringen met jongerengarantieregelingen. Daarin wordt benadrukt hoe sterke en zwakke punten van de regelingen kunnen worden beoordeeld.

De Commissie zal ook samenwerken met relevante partnerorganisaties zoals Eurofound, de IAO en de OESO om verdere evaluatie te verstrekken van acties en programma's die bijdragen tot het opzetten van de jongerengarantie, zodat meer op bewijs gebaseerde beleidslijnen en -interventies kunnen worden ontwikkeld op basis van wat werkt, waar, waarom en voor wie. Daarbij wordt bijzondere aandacht besteed aan gender en de diversiteit van jongeren, zodat het doeltreffende gebruik van middelen en positieve rendementen op investeringen wordt verzekerd.

Bewustmaking

Om te zorgen voor de snelle aanname van de jongerengarantie door alle jongeren in de lidstaten moet de zichtbaarheid van de regelingen worden verzekerd. Bewustmakingsactiviteiten zullen nodig zijn om het bestaan van de regelingen, de manieren waarop ze functioneren en de manieren waarop jongeren er toegang toe hebben te bevorderen.

Jeugdorganisaties, jeugd informatiediensten, openbare diensten voor arbeidsvoorziening, vakbonden en andere relevante belanghebbenden op zowel Europees als nationaal niveau zijn de evidente verstrekkers van informatie over jongerengaranties.

Het gebruik van sociale media (bv. Facebook) is uiteraard een evidente weg om jongeren te bereiken. Informatiecampagnes waarbij meer traditionele media (tv en bijvoorbeeld gespecialiseerde jeugdkanalen, radio, de geschreven pers, de jeugdpers enz.) worden gebruikt, kunnen worden overwogen daar zij ook gericht kunnen zijn op ouders die hun kinderen kunnen ondersteunen wanneer het bijvoorbeeld gaat om inschrijving bij een dienst voor arbeidsvoorziening.

⁸⁹ AT, BE, DE, DK, EL, FR, HU, IT, LT, LU, NL, PL en Noorwegen (zie voetnoot 46).

⁹⁰ Eurofound (2012), *Youth Guarantees: Experiences from Finland and Sweden*.

Het Finse Ministerie van Werkgelegenheid en Economie heeft een promotietour georganiseerd die in september en oktober 15 steden aandoet om mensen te informeren over zijn vernieuwde garantie en om de relevante actoren (ambtenaren, ondernemers, sociale partners, jongeren, ouders enz.) te engageren voor de tenuitvoerlegging ervan. Deze tour was ook bedoeld als een platform van waaruit de lokale autoriteiten een netwerk konden uitbouwen om de tenuitvoerlegging van de jongerengarantie op lokaal niveau te coördineren. Voor deze activiteit werd ongeveer 100 000 EUR uitgetrokken. Dit omvatte ook een handboek met beste werkwijzen, een website⁹¹ (in het Fins, Zweeds en binnenkort in het Engels) en een korte video.

De Commissie van haar kant zal het Europees jongerenportaal gebruiken en een koppeling tot stand brengen met haar bestaande informatiecampagnes zoals "Jeugd in beweging"⁹², "Voor diversiteit. Discriminatiebestrijding"⁹³ en "We Mean Business"⁹⁴ om de jongerengarantie in de EU te promoten.

⁹¹ www.youthguarantee.fi
⁹² <http://europa.eu/youthonthemove>
⁹³ www.stop-discrimination
⁹⁴ <http://we-mean-business.europa.eu/>

ANNEX 1

Youth-related measures currently in place in Member States and Croatia

C/try	Vocational training, Apprenticeship Traineeship measures	Early intervention and activation measures	Labour market integration measures, including subsidies to employers
AT	<p>“<i>Training Guarantee</i>” for apprentices: young people until the age of 18, who cannot find a company-based apprenticeship, are given the opportunity to learn an apprenticeship trade in a supra-company training institution.</p> <p>“<i>Production Schools</i>”: reintegrating young people having dropped out from school or from an apprenticeship into the education and training system and the world of work.</p> <p>“<i>Apprentice Coaching</i>”, pilot project starting in Upper Austria, Styria, Tyrol and Vienna: additional support to apprentices and to companies offering apprenticeship places incl. legal advice services, mediation and crisis intervention; training manuals for some important sectors with best practice examples about ways of designing training within a company; central clearing office for final apprenticeship exams and a certificate for examiners are being developed.</p> <p>PES supports the integration of disadvantaged groups and young women who take up apprenticeships in male-dominated professions.</p>	<p>“<i>Youth Coaching</i>”: early intervention against school drop-out and supporting young people (in their last year of compulsory education, NEETs until 19 and those with special educational needs or disabilities) in their transition from school to work - 2012 pilot project in Vienna and Styria, to be extended to the rest of Austria in 2013.</p>	<p>“<i>Youth Placement Foundations</i>” Companies having trouble to find adequate staff for certain posts cooperate with PES in finding the best suitable participants among unemployed (19-24) in order to subsequently provide them with closely job-related qualification measures (enrolment has only just started).</p> <p>Alongside basic subsidies, quality-related and labour market-related incentives are offered to encourage employers to establish additional apprenticeship places and improve the quality of training for the about 130,000 apprentices per year.</p>
BE	<p>End of July 2012, the <i>Federal government</i> budgeted the means to create 10,000 subsidised traineeships as of 2013 for youngsters exiting the education system without a secondary education degree, to be implemented in close cooperation with the regions.</p>	<p><i>Brussels-Capital region</i>: funded actions targeting young people.</p> <p><i>Flanders</i>: ESF funded “<i>Work@telier</i>” targeted at long-term unemployed youth, and measures for work</p>	<p>The <i>Federal government</i> has also committed the resources necessary to increase the existing reductions of social security contributions for low-qualified young job seekers as of 2013. A new social security contribution reduction will be</p>

	<p>Support for apprenticeships in all regions and communities, notably through various schemes of subsidised “<i>Individual Vocational Traineeships</i>”.</p> <p><i>Flanders</i>: renewed “<i>Career Agreement</i>” (2012-2014) provides for closer follow-up of low-skilled youth. As of January 1, 2013, young people with no degree, who did not manage to build up any significant work experience, will be guided towards existing vocational training, in-company training and/or apprenticeship schemes. The ambition is to have the entire target group participate in an intensive activation trajectory (work experience or vocational training) by June 2013.</p>	<p>placement and traineeships to early school leavers.</p> <p><i>German-speaking Community</i>: ESF programme includes 15 different initiatives focused on young job seekers.</p> <p><i>Walloon Region</i>: ESF funded support to young people, in particular through individualised guidance (former Job Tonic initiative).</p>	<p>introduced for medium qualified youngsters.</p> <p>Regional governments subsidise the apprentice's wages and social contributions provided certain conditions with regard to training and ulterior employment are met (concrete modalities and support vary by region and target group).</p>
BG	<p>Under the ESF-supported Human Resources Development Operational Programme (HRD OP) there are four on-going operations promoting youth traineeships (targeting secondary school and university students), including for disadvantaged groups.</p>	<p>An Agreement on exchange of information between the Ministry of Education, Youth and Science (MEYS) and the Ministry of Labour and Social Policy (MLSP) was signed in July 2012 to facilitate the implementation of the “European Youth Guarantee”. Within four months of leaving school, young people will be offered employment mediation services, training and subsequent employment.</p>	<p>A recently signed (June 2012) national agreement “First job” has united the efforts of the government and the social partners towards increasing youth employment by promoting opportunities for a first professional experience.</p>
CY	<p>Under the ESF co-financed Operational Programme, post-secondary Institutes of Vocational Education and Training are to be established (Ministry of Education and Culture).</p> <p>A subsidy scheme co-financed by the ESF and implemented by the Cyprus Productivity Centre (CPC) to promote the employment and in-company training of apprenticeship students.</p> <p>“<i>Scheme for the Job Placement and Training of Tertiary Education Graduates</i>”: consolidated programme operated by Human Resource Development Authority (HRDA) for the integration of highly qualified young people into the labour market by providing on-the-job experience in a company for a period of 12 months.</p> <p>Training programmes for the unemployed:</p>		<p>HRDA subsidises wages paid by employers to apprentices who attend classes in technical schools; also funds the practical training of final year students who follow the practical direction of technical schools; and subsidises enterprise-based practical training of students of the Higher Hotel Institute of Cyprus.</p>

	<p>- Under accelerated initial training programmes for newcomers and other unemployed people in occupations currently in demand, priority is given to those up to age 25;</p> <p>- Under scheme for improving the employability of the unemployed through training and work experience programmes (with ESF support), at least 30% of participants should be under 30.</p>		
CZ	<p><i>“Traineeships in Companies - education through practice”</i>, a new ESF-funded project (09/2012-10/ 2014) providing internships in companies for several months, in sectors of the future, involving mainly graduates, but also other groups who lack work experience to complete their skills profiles. If successful, the internships might become a 'standard' offer of assistance to the unemployed.</p>	<p>The “Individual Action Plan” defines the procedure and timetable for implementation of measures to increase job opportunities. It is elaborated and signed if a job applicant is registered as unemployed continuously for more than 5 months.</p>	
DE	<p>The <i>“National Training Pact”</i> aims at increasing the educational attainment of young people. It aims at offering a training or apprenticeship option to every young person who is interested in vocational training and who fulfils necessary requirements.</p> <p><i>“Entry-level qualifications”</i> offer 6 to 12 months of company-based pre-training courses in order to qualify individuals for apprenticeships and to improve the matching between applicants and companies.</p>	<p>Some 2,000 schools can now profit from the assistance of career start coaches under the <i>“Career Entry Support”</i> programme to help their students successfully complete the transition to career training.</p> <p>Public Employment Services (PES) support young people in preparing and obtaining qualifications needed on the labour market, including those with disabilities.</p> <p><i>“Initiative to Support Structural Change”</i>: low-skilled to acquire vocational qualifications or learn employable skills via modular courses, if full vocational programme is not completed in one go.</p> <p>The <i>“Abschluss und Anschluss – Bildungsketten bis zum Ausbildungsabschluss”</i> initiative aims to support young people entering the workforce and to prevent long transition periods from school to work.</p>	<p>Companies participating in the “Entry-level qualifications” receive up to EUR 216 per month to cover the social security contributions for trainees.</p>
DK	<p>Since 2009, the Danish Parliament has agreed upon five agreements focusing on increasing training places in companies. The latest agreement from November 2011 (Increased efforts for more company training places in</p>	<p>Young people under 30 are entitled to a first interview at a jobcentre within one month of unemployment. Everyone has a right – and duty – to receive active labour market measures within three months of unemployment. Young</p>	<p>Bonus of up to EUR 9,333 to private and public employers who enter into a training agreement with a trainee.</p>

	<p>2012') entails the creation of 7,400 internships and 3,000 school-based training positions in 2012 (a 25% increase compared to 2009).</p> <p>The 2013 draft budget agreement, proposed by the Danish Government, provides that an "education and apprenticeship guarantee" should be offered within the vocational youth education system.</p>	<p>people under 25 receive lower benefits in order to create an incentive to take up education or find a job.</p> <p>The August 2012 proposal for a "Youth Package", to be implemented in 2013, includes help for more young people (18-30) to be in education, internship or work, including inter alia:</p> <ul style="list-style-type: none"> - bridging education programmes for uneducated young people; - placing internship consultants in schools to help young people find an internship; - allocating funds for long-term unemployed skilled and un-skilled young people; - developing graduate job partnerships. <p>In order to increase the employability of young people and lower the drop-out rates, the Danish Government proposed to better target vocational youth education towards the needs on the labour market.</p>	
EE	<p>An apprenticeship training scheme offers unemployed people practical work experience and improve their professional skills and knowledge. Nine pilot projects are running for youth (16-29) without any professional education.</p> <p>Career counselling services and work practice schemes provided by the PES for young job-seekers.</p>	<p>Under the EuroPlus Pact 2012, programmes will be developed to offer formal education to young people aged 16-29 who lack specialised education, as well as for outreach to at-risk youth and their inclusion in active labour market measures and education.</p> <p>ESF-funded KUTSE programme invites students who have dropped out from vocational education back to school to finish their studies.</p> <p>ESF-funded TULE programme allows university drop-outs to finish their higher education studies free of charge.</p>	<p>Wage subsidy is the main incentive measure for employers to recruit long-term unemployed people; more favourable conditions for young unemployed (16-24).</p>
EL	<p>Various schemes largely co-financed by ESF:</p> <ul style="list-style-type: none"> - career guidance services offered by vocational training 	<p>Job search assistance to unemployed youth through the Greek Manpower Organisation (OAED).</p>	<p>Preparation of an action plan consisting of targeted interventions to boost employment and entrepreneurship among young people, to be mainly supported with funds under the Greek</p>

	<p>and tertiary education institutions;</p> <p>- acquisition of first work experience for vocational education and training graduates.</p> <p>On-going ESF co-funded operation offering work-based training opportunities for students in upper secondary, post-secondary and tertiary education.</p> <p>The Ministry of Education, Religious Affairs, Sport and Culture operates work-based training schemes for tertiary education, as well as for vocational training students.</p> <p>An ESF co-financed scheme for post-secondary maritime education students is also running.</p>		<p>National Strategic Reference Framework 2007 – 2013.</p> <p>Employment subsidy schemes:</p> <p>OAED provides incentives to employers to accept students for internships (where the employer pays 80% of the wage of an unskilled worker to the trainee and OAED reimburses the employer up to 50% of the total amount/wage paid).</p>
ES	<p>The Spanish system provides for concrete measures regarding apprenticeship and training, such as the "on the job training contract" and a new "training account" for each young unemployed.</p> <p>Since 2011, law introduced traineeships in enterprises without the obligation of subsequent job offer, for 3-9 months, aimed at young unemployed (18-25) with a specific academic degree or a professional accreditation certificate. Participants receive a grant for at least 80% of the current minimum wage (EUR 641/ month).</p> <p>The labour market reform of February 2012 introduced a "training and learning contract" (1-3 years) which foresees a system of alternating remunerated work and vocational training activity, for young workers (16-25) lacking professional qualification and seeking for an internship.</p> <p>Royal Decree implementing a contract for training and learning and providing the basis of dual vocational training.</p>	<p>ESF co-finances specific measures for disadvantaged young people, mainly through the national OP Fight against Discrimination.</p> <p><i>Envisaged:</i> reallocation of ESF financing towards actions to support the employability of young people; to support public employment services to reinforce the measures to combat early school leaving and promote vocational training; to explore the possibility of pilot projects for dual vocational training.</p>	<p>The labour market reform of February 2012 established a new individual right to professional training (20 hours per year).</p>
FI	<p>More study places in vocational education, regional redistribution of the study places according to changes in age groups, changes of the acceptance criteria for vocational education & training. The "Education Guarantee" includes</p>	<p>A revamped "Youth Guarantee" in 2013: each person younger than 25 and each recent graduate under 30 will be offered work, a traineeship, or a study, workshop or labour market rehabilitation place, within 3 months of</p>	<p>The apprenticeship training pilot project supports both the training organiser and the employer (EUR 800/month) by providing additional</p>

	<p>an apprenticeship training pilot project's aiming to develop apprenticeship training into a suitable form of training for young basic education graduates.</p>	<p>becoming unemployed.</p> <p>The Guarantee also includes an “<i>Education Guarantee</i>”: each comprehensive school graduate will be guaranteed a place in further education, workshop activity, rehabilitation or similar.</p> <p>A temporary “<i>Skills programme for young adults</i>” (2013-2016): additional places will be targeted to those (20-29) who have only attended comprehensive school.</p> <p>Youth outreach work as early as possible towards those under 29 at risk of exclusion directing them to low-threshold services that promote their growth and independence as well as access to education and work.</p> <p>“<i>Youth workshops</i>” provide young people with the opportunity to work under guidance and support as well as a tailored pathway to education, help towards completing one’s education by working together with the education provider, or support finding employment through the open labour market.</p> <p>More training, language courses and counselling will be provided to reduce the NEET risk among young immigrants.</p> <p>Additional resources and more career counselling for young job seekers in the employment offices, increased municipal responsibility in counselling comprehensive school graduates.</p>	<p>resources.</p>
<p>FR</p>	<p>“<i>Contrat d'apprentissage</i>” (apprenticeship contract) for young people from ages 16 to 25.</p> <p>“<i>Contrat de professionnalisation</i>” for young people of 26 or more.</p>	<p>The “<i>Ecoles de la deuxième chance</i>” (“second-chance schools”) target young people under 26 who left the education system without a diploma or professional skills.</p> <p>20 Centres “<i>Défense deuxième chance</i>” offer guidance and training to young people with no skills or diploma, managed by the “<i>Etablissement public d’insertion de la Défense</i>” and placed under the authority of the Ministry of Defence. Since February 2012, extended to young,</p>	<p>New measures in 2011 to foster apprenticeships and work-training combinations (“<i>alternance</i>”) for young people, mostly consisting of financial incentives to enterprises and more flexibility.</p> <p>Apprenticeships in enterprises are based on a system of quotas: in case of an insufficient number of apprentices, the company has to pay a fee. Since</p>

		<p>underage offenders.</p> <p>Existing schemes targeting low-skilled young people with personalised support:</p> <ul style="list-style-type: none"> - "<i>Contrat d'insertion dans la vie sociale</i>" (CIVIS) is a contract between a young person and a local authority ("<i>mission locale</i>"), responsible for integrating young people both professionally and socially. - "<i>Contrat d'autonomie</i>", consisting in guidance towards employment, a training leading to qualifications or entrepreneurship, within six months, is present in 11 French "<i>départements</i>" where young people face major difficulties in accessing employment. 	<p>March 2011, this quota has been raised.</p> <p>Two major reforms of the new government target unemployed and disadvantaged young people:</p> <ul style="list-style-type: none"> - 150,000 full-time "<i>Emplois d'avenir</i>" (in 2013-2014) for young people (16-25) with no or low qualification, living in urban or rural deprived areas with highest youth unemployment rates. The State will pay for 75% of the young person's gross remuneration for three years - "<i>Contrat de génération</i>", to promote both young and older workers' employment, by providing training for young people (under 30) delivered by senior colleagues.
HU	<p>The "Traineeship programme" gives opportunities to young career starters to gain work experience as trainees in SMEs.</p>	<p>Advisory system and career services will be provided to students and pupils in order for them to better plan their education path and prevent early drop-outs.</p> <p>Job-seekers receive a tailor made support including training, employment subsidies and job-search assistance. According to recent plans, housing subsidy will be introduced in order to promote mobility among others of young people. Young job-seekers will represent 23% of the participants.</p>	
IE	<p>A number of apprenticeships are up running.</p> <p>Traineeship programmes provide entry-level occupation-specific training and integrate formal training from the Irish National Training and Employment Authority (FÁS) and workplace coaching with a host employer. All programmes are fully certified. Traineeships are open to all unemployed people, including young job seekers.</p> <p>The national "<i>JobBridge</i>" programme provides work</p>	<p>Young people, who are unemployed, once they have been on the Live Register for three months, are referred to the employment service for a guidance interview and additional support in order to identify and address specific difficulties they face in securing employment. The aim is to profile newly unemployed people when they enter the Live Register, as a basis for immediate referral of those most needing assistance.</p>	<p>"<i>Pathways to Work</i>" is to provide those who are unemployed with the appropriate training and skills to avail of the job opportunities, which will arise as the economy recovers.</p> <p>"<i>Action Plan for Jobs</i>" will support the creation of 100,000 net new jobs by 2016)</p>

	<p>experience placements for 6-9 months</p>	<p>Young people leaving education with Leaving Certificate or higher qualifications who face difficulty in finding work can register with the employment service for assistance with job search.</p> <p>For early school leavers (under 18 years and with no Leaving Certificate) who seek to register with the employment service, the emphasis is on encouraging them to stay on at school and complete it. If this is not possible, they can register and may be referred to specific training programmes, such as Community Training Centres or “Youthreach”.</p> <p>More education and training places will be provided in the higher education, further education and training sectors. These places will include provision for school leavers.</p>	
IT	<p>Education and apprenticeship guarantee to young people within the vocational education system.</p> <p>2011 national reform on apprenticeships:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ESF funded AMVA programme (“<i>Apprendistato e Mestieri a Vocazione Artigianale</i>”): support to employment services, identification of skills requirements, promotion of apprenticeships; - FIXO programme (“<i>Formazione e Innovazione per l’Occupazione</i>”) to facilitate school-to-work transition by providing guidance services and other active labour market policies. <p>Labour Market Reform includes promotion of apprenticeships as the main route to employment and better regulation of traineeships.</p> <p>Several regions have also taken measures to promote apprenticeships.</p>	<p>After June 2012 Labour Market Reform, public employment services must provide people, within 3 three months after losing their job, with a set of basic services (including vocational training).</p> <p>Labour Market Reform includes new provisions to combat early-school leaving and improve the situation of NEETs.</p> <p>Almost all regions address the situation of NEETs: providing orientation and guidance to promoting transition to work (e.g. by increasing participation to apprenticeship-like vocational training), and fostering self-employment.</p>	<p>Incentives to hire young people in almost all regions.</p> <p>Incentives for apprenticeship places to companies under AMVA.</p> <p>Companies can receive support to hire apprentices in higher education or research.</p>

	Additional budget for work placements of up to 6 months for young people (24-35) in the four convergence regions (Campania, Puglia, Calabria and Sicily).		
LV	<p>Three ESF co-funded projects to facilitate traineeships and apprenticeships:</p> <ul style="list-style-type: none"> - <i>“Training and practice for State Employment Agency assistants”</i>: within which young unemployed participate in 5-day theoretical training and then are have an 18 month internship at the SEA. - <i>“Support to volunteer work”</i>: young people participating in voluntary work activities thus improving their competences and competitiveness. - <i>“Workplace for young people”</i>: young unemployed people get employed for a trial period of up to 9 months in order to acquire work experience and to continue in permanent employment after the trial; priority to young people who have been unemployed for more than 6 months, who are trying to return to the labour market after a break for childcare reasons or who are disabled. Employment is based on a work contract remunerated at no less than the national minimum wage, while the employer should pay social contributions. <p><i>“Youth workshops”</i>: allowing to try three different vocational fields (for maximum 3 weeks each), will be introduced at the end of 2012.</p> <p>Latvian students in Valga Vocational education centre (to obtain professional qualification beginning from 2012-2013) supported via cooperation agreement between Latvian Ministry of Education and Science and Estonian Ministry of Education.</p>	<p>ESF supports improvement and implementation of vocational education programme; promotion of primary vocational education; support measures for reducing social exclusion of youth and integration of disabled youth into education.</p> <p>National measures to improve education programmes for primary schools (introduction of new education content is planned starting with 2013/2014 academic year); development of general education programmes for distance learning; promotion of career consulting in 11 vocational schools to reduce number of early school leavers; informative measures on creative and innovative youth initiatives and youth work; general training measures for youth.</p> <p>Swiss Financing Instrument cooperation project <i>“Support for Development of Youth Initiatives in Peripheral or Disadvantaged Regions”</i>: 10 seminars organised in 2012 for young people (incl. unemployed) on stimulation of youth initiative and activity.</p>	Under <i>“Workplace for young people”</i> employers receive a subsidy to cover payment of the young person and a contribution to the costs of a trainer.
LT	In April 2012, ESF project <i>“Integration into Labour Market”</i> was refocused on young people, offering vocational training programmes to about 6,000 young		

	<p>people.</p> <p>Reallocation of ERDF towards actions dedicated to young entrepreneurs and various business services for young people.</p> <p>Several ESF projects, implemented by Ministry of Education and Science, to create modern traineeship organisation models (systems) for undergraduate students and students of integrated studies in companies and (or) non-profit organisations; also including preparation of students' supervisors (tutors).</p> <p>Several ESF projects to improve study programmes and traineeships: e.g. for postgraduate students to go through a complementary traineeship in educational institutions, in Lithuanian or European companies or foreign universities.</p> <p>Several ESF projects to improve the qualification of scientists and other researchers, offering additional scientific practices, scientific research projects and traineeships for doctoral students in foreign scientific centres.</p>		
<p>LU</p>	<p>Specific contracts to help young people acquire practical experience (i.e. "<i>Initial Employment Contract-Practice</i>").</p>	<p>In the frame of future action plan for youth employment, a Youth Guarantee ("<i>Garantie Jeune</i>"): a job, an apprenticeship or a tailor-made training scheme in the first four months after unemployment registration.</p> <p>The "<i>Action locale pour les jeunes</i>" (Ministry of Education) is in charge of "<i>Second Chance School</i>" which opened in 2011 for school leavers (16-24) who face difficulties to return to the education system; education individualised and support reinforced between 1 and 4 semesters according to individual needs.</p> <p>Envisaged measures:</p> <p>- "Social" training of two months followed for the (very) unqualified young job seekers (18-25): by either returning to education, doing practical experiences in employment</p>	<p>New temporary financial incentives for employers in order to increase the number of apprenticeships (from 27% to 40%), applying only to apprentices studying for a "Certificate of professional capacity" ("<i>Certificat de capacité professionnelle</i>").</p>

		<p>(like an apprenticeship), or other outcomes according to individual needs;</p> <ul style="list-style-type: none"> - Orientation and professional initiation courses for the under 18 years old who cannot access directly the professional education system, as well as promotion of language courses organised by associations and communes; - Creation of a “<i>Maison de l’Orientation</i>” (Counselling House): regrouping key public orientation services in a same place and thus allowing better coordination and creating synergies. 	
MT	<p>The <i>Employment and Training Corporation</i> (ETC) manages the “<i>Extended Skills Training Scheme</i>” (ESTS) and the “<i>Technician Apprenticeship Scheme</i>”(TAS): apprenticeship format is a combination of on-the-job and off-the-job training.</p> <p>Traineeships are also organised under the ESF funded “<i>Employability Programme</i>”.</p>	<p>ETC manages:</p> <ul style="list-style-type: none"> - “<i>Youth Employment Advisors</i>” who offer individualised career guidance and personalised action plans for employment; - <i>Work Trial Scheme</i>: targeting young jobseekers (16-24); - <i>Bridging the Gap Scheme</i> offering registered disabled people, including young ones, a period of work exposure with an employer to enable them to demonstrate the skills needed for a particular job. <p>ESF funded <i>Youth Employment Programme</i> to increase the employability of young people and facilitate their labour market integration.</p>	
NL	<p>Apprenticeships or traineeships are mandatory in secondary vocational education; not mandatory, but recommended in higher education.</p> <p>Education and business are brought together in the Foundation for cooperation on vocational education, training and the labour market (SBB), aiming to optimise connection between the education system and the labour market.</p>	<p>The Dutch government has implemented a range of general measures with a special focus on improving the transition from education to work and to prevent early school leaving.</p> <p>Recently adopted: an integrated regional approach in which municipalities, educational institutions, companies (the labour market) and youth care institutions work together in order to help vulnerable youth in their transition from school to work and to prevent early school</p>	

	<p>In order to ensure quality, it is required by law that the institutions providing apprenticeships/traineeships are accredited for offering a good and safe working and learning environment.</p>	<p>leaving.</p> <p>Municipalities are made increasingly responsible in the process of combating youth unemployment given their ability to adapt to local labour markets and regional conditions.</p> <p>Youth care and outreaching programmes are available especially for vulnerable youth, for example from families facing multiple risks.</p>	
PL	<p>Traineeships and apprenticeships are financed from national resources for unemployed people up to the age of 25 or for unemployed graduates up to age 27.</p> <p>Apprenticeship voucher (through programme “<i>Youth on the labour market</i>”) for young unemployed, who will find an apprenticeship place. The employer, who accepts an apprentice, has to employ this person for the next 6 months.</p> <p>ESF also supports traineeship and apprenticeship schemes.</p>	<p>Public Employment Services (PES) offered various vocational activation instruments to unemployed young people.</p> <p>“<i>Youth on the labour market</i>” to prevent and combat youth unemployment (05/ 2012 - 11/2014): includes a number of activation measures for young people up to age 30 and registered in the PES.</p> <p>Support to young people at risk of social exclusion is delivered by the “<i>Voluntary Labour Corps</i>” operating within the structure of the PES.</p> <p>ESF Operational Programme includes the improvement of young people’s situation on the labour market, but no specific measures for NEETs; however priority given to inactive young people (15-24) or those at risk of social exclusion.</p>	
PT	<p>“<i>Impulso Jovem</i>” includes under ESF:</p> <p>- “<i>Employment Passports</i>”: professional traineeships for young people (18-30; up to 40 if in agriculture sector), registered at PES for at least 4 months; in key areas of the economy and which can promote territorial cohesion (ESF) and in the areas of industrialisation and innovation (ERDF); duration of 6 months with compulsory provision of vocational training and the attribution of an integration bonus in case a subsequent employment contract is signed.</p>	<p>“<i>Impulso Jovem</i>”, strategic programme to foster the employability of young people, launched in August 2012 and co-financed by ESF and ERDF that includes in particular measures to foster entrepreneurship and to support a national microcredit programme for young people.</p>	

	<p>- Professional traineeship programme in public administration;</p> <p>- Support to contracting via reimbursement of employer's social security contributions.</p>		
RO	<p>Young people can get a job opportunity for 1 to 3 years through an apprenticeship contract and the employer has the obligation to provide theoretical and/or practical training.</p> <p>ESF projects finance smoother transition from school to work through developing work skills of apprentices, students and young graduates in their first job.</p>	<p>National Employment Agency provides personalised services through solidarity contracts for young people (16-25) at risk of social exclusion.</p> <p>ESF HRD OP includes measures to prevent and reduce early school leaving of young people (15-24).</p>	<p>Employers, who agree to hire youth at risk, can receive grants of maximum amount of 75% of the average wage for a period of up to 2 years. They can also receive a monthly grant equal to 50% of the unemployment benefit if they hire young employees under an open-ended contract.</p>
SK	<p>Training can also be offered to young unemployed, with costs for accommodation and travel covered.</p> <p><i>“Graduate's practice”</i>: offering young graduates (up to 26) a possibility of getting a first job experience for up to 6 months for 20 hours per week.</p> <p>Vocational Education and Training (VET) in Slovakia formally does not foresee apprenticeships. The vocational part of VET is provided through schools and practical training centres. Apprenticeships in companies are exceptional since the legislative framework provides few incentives to employers to accept apprentices.</p>	<p>The <i>Act on Employment Services</i> covers active labour market measures for vulnerable groups, including young people (school leavers up to 25 who have completed education within the last two years).</p> <p>PES offer individual consultation services and prepare action plans for young people.</p> <p>For most vulnerable people living under the minimum income level, an activation allowance (63 EUR/month) is available: social assistance tool to help them to continue education or to maintain their employability by offering participation in small communal public works.</p>	
SI	<p><i>“First challenge”</i> launched in August 2012: to encourage employment of the unemployed and of first job seekers under 30.</p> <p><i>“On-the-job training”</i> is to obtain and strengthen the competences, knowledge, skills and aptitude of young unemployed (up to 30) who cannot find a job on the basis</p>	<p><i>“Learning for young adults”</i> project: for young unemployed up to 26, who left school, includes a number of activities to improve participants’ general and practical knowledge necessary for successful reintegration in school environment and everyday life.</p>	

	<p>of their existing work experience.</p> <p>Another project assists first-time job seekers with degree in social assistance in traineeships for a maximum period of 12 months in social welfare entities (humanitarian organisations, geriatric care centres and working with the disabled).</p>		
SE	<p>In autumn 2011, following adoption of the new Education Act, in vocational upper secondary education more time is devoted to vocational subjects in the curriculum. A ‘Vocational Diploma’ can be attained either through school-based vocational programmes, where at least 15 per cent is work-based training, or alternatively through apprenticeship programmes, where at least 50 per cent is work-based training.</p> <p>‘Extra’ budget in 2013 to combat youth unemployment, of which 80% should be used for funding additional student places in various regular education institutions to balance the weak economy and demand for labour. To be continued in 2014-16.</p>	<p>A “Job guarantee” aiming to provide young people up to 25 (registered at PES) with a job or training within 100 days of unemployment.</p> <p>Since the scheme has not achieved the activity and quality levels intended, the Swedish government has provided the PES, in 2012, with additional resources in order to increase the staff in charge of implementing the guarantee and already each staff member of PES has received less youth cases to handle in 2012 than in 2011.</p>	<p>State grants of up to EUR 2,750 per pupil/year, have been introduced to stimulate the provision of apprenticeship positions in more work places.</p>
UK	<p>Access to apprenticeships started in 2011 providing extra support and skills development open to NEETs.</p> <p>The “<i>Youth Contract</i>” provides:</p> <ul style="list-style-type: none"> - additional work experience or sector-based work academy places; - additional apprenticeship grants; - voluntary work experience places. <p>In <i>Northern Ireland</i>, Programme-led apprenticeships give school leavers of 16 and 17 (and up to 24 for those requiring additional support) the opportunity to gain a full apprenticeship qualification in a chosen skill area.</p>	<p>The “<i>Youth Contract</i>”, launched in April 2012, to help young people to prepare for and find long-term sustainable employment. It provides:</p> <ul style="list-style-type: none"> - additional support for Jobcentre Plus and for advisor time; - national Careers Services providing advice, guidance on careers, skills and labour market prospects. <p>In <i>Northern Ireland</i>, strategy towards NEETs of 16-18 and then of 18-24. “<i>Training for Success</i>” addresses personal and development needs and helps young people to gain skills and a vocationally related qualification at Level 1 in order to be able to gain employment or to progress to pre-apprenticeship or apprenticeship.</p>	<p>Employers benefit from the lower minimum wage rate for apprentices, which, at GBP 2,50 (+/- EUR 3,11) per hour, is much lower than that for other UK workers.</p> <p>The “<i>Youth Contract</i>” includes wage incentives to employers to recruit young people of 18-24. It also offers funding for private providers (paid by results) to target disengaged young people aged 16-17.</p> <p>In <i>Northern Ireland</i>, “employer-led” apprenticeships programme is partially financed by the European Social Fund.</p>

<p>HR</p>	<p>Occupational training for people with no work-experience is conducted, in which the participant receives financial aid from the CES.</p> <p>Planned: raising awareness of employment possibilities after secondary school education and improving the link between the labour market and the education system through apprenticeships and probationary employment.</p>	<p>The Croatian Employment Service (CES) pays special attention to career guidance for people with disabilities and other hard-to-reach groups as well as to vocational guidance of students with disabilities.</p> <p>As a measure to prevent long-term unemployment, CES is taking “early intervention” activities among which a set of vocational guidance services, such as information and counselling, aimed at students in their final years of school, VET or tertiary education.</p>	<p>In the occupational training scheme, the employer provides a mentor for the participant and is reimbursed on the obligatory monthly pension insurance contributions.</p> <p>Planned: development of incentives, tax reliefs and other incentives for recruiting young people (by introducing special credit lines and incentives for young entrepreneurs).</p>
------------------	---	---	---

BIJLAGE II:

Voorbeelden van activiteiten/interventies in het kader van de jongerengarantie die door het ESF kunnen worden ondersteund

Maatregelen	Specifieke voorbeelden van activiteiten/interventies die door het ESF kunnen worden ondersteund
Hulpverleningsstrategieën en contactpunten [YG rec 8-9]	<ul style="list-style-type: none">➤ Schoolbezoeken door openbare diensten voor arbeidsvoorziening➤ Opleidingssessies voor leraren door openbare diensten voor arbeidsvoorziening➤ Ontwikkeling van gespecialiseerde diensten voor jongeren binnen de openbare diensten voor arbeidsvoorziening of door particuliere dienstverleners op contractbasis➤ Verspreiding van drukwerk in jongerencentra of op jongerenevenementen➤ Gebruik van internet en sociale media➤ Systemen van gegevensverzameling➤ Tournees
Aanbieden van individuele actieplanning [YG rec 10]	<ul style="list-style-type: none">➤ Opleiding van het personeel van openbare diensten voor arbeidsvoorziening➤ Contract met gespecialiseerde partners
Voortijdige schoolverlaters en laaggeschoolde jongeren een manier bieden om opnieuw met onderwijs/een opleiding of tweedekansonderwijs te beginnen, oplossingen aanreiken wanneer de vraag naar en het aanbod van vaardigheden niet op elkaar zijn afgestemd en digitale vaardigheden verbeteren [YG rec 11-13]	<ul style="list-style-type: none">➤ Opleidings- en tweedekansprogramma's➤ Geven van taalopleiding➤ Begeleiding en extra lesondersteuning om jongeren in het onderwijs of een opleiding te houden of er terug in te laten stappen➤ Ondersteuning van kwetsbare jongeren bij het verwerven van relevante kwalificaties en het afronden van het secundair onderwijs➤ Leren op de werkplek en leerlingplaatsen➤ Aanbieden van opleiding in digitale vaardigheden➤ Opleidingsvouchers
Scholen en diensten voor arbeidsvoorziening stimuleren om ondernemerschap en zelfstandige arbeid voor jongeren te bevorderen en continue begeleiding aan te bieden. [YG rec 14]	<ul style="list-style-type: none">➤ Opleidingssessies voor personeel van diensten voor arbeidsvoorzieningen en leraren➤ Ontwikkeling en uitvoering van cursussen ondernemerschap in het secundair onderwijs➤ Opleidingssessies voor werkloze jongeren
Inzet van gerichte, zorgvuldig ontworpen loon- en aanwervingssubsidies om werkgevers te stimuleren jongeren een leerlingplaats of baan aan te bieden, voornamelijk voor diegenen met de grootste afstand tot de arbeidsmarkt.	<ul style="list-style-type: none">➤ Aanwervingskredieten gericht op netto nieuwe aanwervingen van jongeren in banen of leerlingplaatsen (ESF-steun voor de subsidies moet samengaan met activeringsmaatregelen zoals praktijkopleidingen enz.)

[YG rec 17]	
-------------	--

<p>Bevorderen van werkgelegenheid/arbeidsmobiliteit door jongeren bewust te maken van vacatures, stages en leerlingplaatsen en beschikbare ondersteuning op verschillende gebieden en voldoende ondersteuning te bieden aan diegenen die verhuisd zijn</p> <p>[YG rec 18]</p>	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Exploitatie van Eures-punten (ESF-steun voor Eures richt zich vooral op aanwerving en de bijbehorende informatie-, advies- en begeleidingsdiensten op nationaal en internationaal niveau) ➤ Bewustmakingscampagnes ➤ Steun voor vrijwilligersorganisaties die mentoren ter beschikking stellen ➤ Steun voor jongerenorganisaties die hulp verlenen aan jonge arbeidsmigranten
<p>Zorgen voor betere beschikbaarheid van ondersteunende diensten voor starters</p> <p>[YG rec 19]</p>	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Samenwerking tussen diensten voor arbeidsvoorziening, bedrijfssteun en verstrekkers van financiering (bijvoorbeeld regionale arbeidsvoorzieningsbeurzen en netwerkevenementen) ➤ Steun voor startende kmo's ➤ Steun voor zelfstandige arbeid ➤ Opleiding in zakelijke vaardigheden, bijvoorbeeld voor werklozen, in combinatie met subsidies voor ondernemerschap
<p>Verbetering van de mechanismen ter ondersteuning van jongeren die zijn gestopt met deelname aan activeringsregelingen en geen recht meer hebben op een uitkering</p> <p>[YG rec 20]</p>	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Steun voor jongerenorganisaties en diensten voor jongeren ➤ Samenwerken met andere organisaties die contact onderhouden met jongeren ➤ Opzetten van monitoringsystemen ➤ Steun voor beroeps- en studiekeuzediensten
<p>Monitoren en evalueren van alle acties en programma's die een bijdrage aan een jongerengarantie leveren zodat er meer op concrete bewijzen gebaseerde beleidsinitiatieven en interventies kunnen worden ontwikkeld, op basis van wat goede resultaten oplevert, waar en waarom</p> <p>[YG rec 23]</p>	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Identificeren van rendabele initiatieven ➤ Toepassing van tests met controlegroep ➤ Instellen van centra voor analyses ➤ Ontwikkelen van beleidsmodellen, proefacties, tests en mainstreamen van beleidslijnen (sociale innovatie en experimenten)
<p>Bevorderen van activiteiten voor wederzijds leren op nationaal, regionaal en lokaal niveau tussen alle partijen die zich inzetten voor de bestrijding van de jeugdwerkloosheid, om opzet en uitvoering van toekomstige jongerengarantieregelingen te verbeteren.</p> <p>[YG rec 24]</p>	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Gebruik van het Europees netwerk voor jeugdwerkgelegenheid (het ESF ondersteunt transnationale samenwerkingsactiviteiten ten behoeve van de uitwisseling van goede praktijken tussen organisaties op EU-niveau via ESF-subsidies voor technische bijstand op Commissieniveau)
<p>Versterken van de capaciteiten van alle belanghebbenden, met inbegrip van de relevante diensten voor arbeidsvoorziening die betrokken</p>	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Aanbieden van opleiding en workshops ➤ Opzetten van uitwisselingsprogramma's en detacheringen tussen organisaties door middel van transnationale

<p>zijn bij het ontwerp, de uitvoering en de evaluatie van jongerengarantieregelingen, teneinde eventuele interne en externe obstakels met betrekking tot het beleid en de ontwikkeling van die regelingen weg te nemen.</p> <p>[YG rec 25]</p>	<p>samenwerkingsactiviteiten.</p>
---	-----------------------------------